



EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 30. maaliskuuta 2026
(OR. en)**

**2023/0111(COD)
LEX 2506**

PE-CONS 16/26

**EF 72
ECOFIN 340
CODEC 445**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
ASETUKSEN (EU) N:o 806/2014 MUUTTAMISESTA
VARHAISEN TILANTEeseen PUUTTUMISEN TOIMENPITEIDEN,
KRIISINRATKAISUEDELLYTYSTEN JA KRIISINRATKAISUTOIMIEN
RAHOITUKSEN OSALTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2026/...,**

annettu 30 päivänä maaliskuuta 2026,

**asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta
varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden,
kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä³,

¹ EUVL C 307, 31.8.2023, s. 19.

² EUVL C 349, 29.9.2023, s. 161.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (EUVL C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 5. maaliskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2026 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jäljempänä 'laitokset', koskeva unionin kriisinratkaisukehys luotiin vuosien 2008–2009 maailmanlaajuisen rahoituskriisin jälkeen ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän alun perin lokakuussa 2011 julkaisemien finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijöiden ("Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions") mukaisesti. Unionin kriisinratkaisukehys koostuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2014/59/EU⁴ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014⁵. Molempia säädöksiä sovelletaan laitoksiin ja kyseisen direktiivin tai kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluviin muihin yhteisöihin, jäljempänä yhdessä 'yhteisöt'. Unionin kriisinratkaisukehysten tavoitteena on yhteisöjen kaatumisten asianmukainen hoitaminen säilyttämällä niiden kriittiset toiminnot ja välttämällä rahoitusvakauteen kohdistuvia uhkia sekä suojaamalla samalla tallettajia ja julkisia varoja. Lisäksi unionin kriisinratkaisukehyksellä pyritään edistämään pankkialan sisämarkkinoiden kehitystä luomalla yhdenmukaistettu järjestelmä rajatylittävien kriisien käsittelemiseksi koordinoitusti ja välttämällä kilpailun vääristymistä ja eriarvoisen kohtelun riskejä.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Unionin kriisintarkkaisukehys, jonka täytäntöönpano on kestänyt jo useita vuosia, ei täytä joitakin näistä tavoitteista suunnitellulla tavalla. Vaikka yhteisöt ovat edistyneet merkittävästi purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien kehittämisessä ja osoittaneet siihen merkittäviä resursseja, erityisesti vahvistamalla tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä ja kartuttamalla kriisintarkkaisu rahoitusjärjestelyjä, unionin kriisintarkkaisukehystä käytetään vain harvoin. Sen sijaan tiettyjen pienempien ja keskisuurten yhteisöjen kaatumisiin puututaan useimmiten epäyhtenäisillä kansallisilla toimenpiteillä. Toimialan rahoittamien turvaverkkojen, esimerkiksi kriisintarkkaisu rahoitusjärjestelyjen, sijaan käytetään valitettavasti edelleen veronmaksajien rahoja. Tämä tilanne vaikuttaa johtuvan kannustinten riittämättömyydestä. Tämä kannustimien riittämättömyys on seurausta unionin kriisintarkkaisukehysten ja kansallisten sääntöjen keskinäisestä vuorovaikutuksesta, jossa yleisen edun arviointiin liittyvää kriisintarkkaisu viranomaisten laajaa harkintavaltaa ei aina käytetä tavalla, joka vastaa sitä, miten unionin kriisintarkkaisukehystä on ollut tarkoitus soveltaa. Unionin kriisintarkkaisukehystä on käytetty vain vähän myös siksi, että talletusrahoitteisten yhteisöjen tallettajat saattavat joutua kantamaan tappioita sen varmistamiseksi, että kyseiset yhteisöt voivat saada ulkopuolista rahoitusta kriisintarkkaisuissa erityisesti, kun muita alentamiskelpoisia velkoja ei ole. Lisäksi se, että säännöt, jotka koskevat rahoituksen saatavuutta kriisintarkkaisu ulkopuolella, eivät ole yhtä tiukkoja kuin kriisintarkkaisu yhteydessä, on rajoittanut unionin kriisintarkkaisukehysten soveltamista ja suosinut muita ratkaisuja, jotka usein edellyttävät veronmaksajien rahojen käyttöä yhteisöjen omien varojen tai toimialan rahoittamien turvaverkkojen sijasta. Tämä tilanne puolestaan aiheuttaa hajanaisuusriskejä, riskejä siitä, että yhteisöjen kaatumisten hallinnassa ei saavuteta optimaalisia tuloksia, erityisesti pienempien ja keskisuurten yhteisöjen tapauksessa, sekä käyttämättömistä rahoitusvaroista johtuvia vaihtoehtokustannuksia. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa unionin kriisintarkkaisukehysten tuloksellisempi ja johdonmukaisempi soveltaminen ja varmistaa, että sitä voidaan soveltaa aina, kun se on yleisen edun mukaista, myös tiettyihin pienempiin ja keskisuuriin pääasiassa talletuksilla rahoitettaviin yhteisöihin, joilla ei ole riittävästi muita alentamiskelpoisia velkoja.

- (3) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla jäsenvaltioita, jotka ovat aloittaneet tiiviin yhteistyön Euroopan keskuspankin (EKP) ja asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä, pidetään kyseisessä asetuksessa tarkoitettuina osallistuvina jäsenvaltioina. Kyseisessä asetuksessa ei kuitenkaan ole tietoa menettelystä, jolla kriisintarkaisuun liittyviä tehtäviä koskevan tiiviin yhteistyön aloittamiseen valmistaudutaan. Sen vuoksi on aiheellista säätää näistä yksityiskohdista.
- (4) Kriisintarkaisun suunnittelutyön intensiteetti ja yksityiskohtaisuus sellaisten tytäryritysten osalta, joita ei ole määritetty kriisintarkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, vaihtelee sen mukaan, mikä on asianomaisten yhteisöjen koko ja riskiprofiili, merkitys kriittisten toimintojen tarjoamisessa, ydinliiketoiminta ja merkitys konsernin toiminnan jatkuvuudelle kriisintarkaisun jälkeen ja konsernin kriisintarkaisustrategialle, sekä sen mukaan, mikä on tytäryrityksen merkitys sijoittautumisjäsenvaltiossaan, mukaan lukien sen mahdollinen merkitys järjestelmän kannalta ja mahdollinen vaikutus talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisen likvidaation yhteydessä. Yhteisen kriisintarkaisuneuvoston, jäljempänä 'kriisintarkaisuneuvosto', olisi sen vuoksi voitava ottaa nämä tekijät huomioon määrittäessään tällaisten tytäryritysten osalta toteutettavia toimenpiteitä ja noudattaa tarvittaessa oikeasuhteista lähestymistapaa.

- (5) Yhteisö, jota ollaan likvidoimassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen jälkeen, kun on määritetty, että yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja kun kriisiratkaisuneuvosto on todennut, että sen kriisiratkaisu ei ole yleisen edun mukaista, poistuu lopulta markkinoilta. Tällöin suunnitelmaa kyseisen yhteisön kriisiratkaisusta ei enää tarvita riippumatta siitä, onko toimivaltainen viranomainen jo peruuttanut kyseisen yhteisön toimiluvan. Sama koskee kriisiratkaisun kohteena olevaa jäljelle jäävää laitosta sen jälkeen, kun varat, oikeudet ja velat on siirretty siirtostrategian yhteydessä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää, että tällaisissa tilanteissa ei tarvitse hyväksyä kriisiratkaisusuunnitelmia.

- (6) Kriisintarkkaisuineuvosto voi tällä hetkellä päättää kieltää tietyt voitonjaot ja muut jaot, jos yhteisö, riippumatta siitä, onko se kriisintarkkaisuun kohteena oleva yhteisö vai ei, ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', lisäksi. Jotta voidaan kuitenkin varmistaa oikeusvarmuus ja yhdenmukaisuus kriisintarkkaisuineuvoston tekemiä päätöksiä koskevien nykyisten täytäntöönpanomenettelyjen kanssa, on tarpeen määritellä selkeämmin tällaisten voitonjakojen ja muiden jakojen kieltämiseen osallistuvien viranomaisten tehtävät. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että kriisintarkkaisuineuvoston olisi ohjeistettava kansallista kriisintarkkaisuviranomaista kieltämään tällaiset voitonjaot ja muut jaot, ja tämän olisi pantava kriisintarkkaisuineuvoston ohje täytäntöön. Lisäksi tietyissä tilanteissa MREL-vähimmäisvaatimus, jota yhteisön on noudatettava, saatetaan laskea eri perusteella kuin yhteisön yhteenlaskettu puskurivaatimus. Tämä tilanne aiheuttaa epävarmuutta edellytyksistä, joiden täytyessä kriisintarkkaisuineuvosto voi käyttää valtuuksiaan kieltää voitonjaot ja muut jaot, ja edellytyksistä, joita sovelletaan MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän laskentaan. Sen vuoksi olisi säädettävä, että tällaisissa tapauksissa kriisintarkkaisuineuvoston olisi ohjeistettava kansallisia kriisintarkkaisuviranomaisia kieltämään tietyt voitonjaot ja muut jaot direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä esitetystä menetelmästä johtuvan arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen perusteella. Läpinäkyvyyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi kriisintarkkaisuineuvoston olisi ilmoitettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus yhteisölle, jonka olisi tämän jälkeen asetettava se julkisesti saataville.

- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁶ säädetään kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksista, joista osaa ei ole sisällytetty asetukseen (EU) N:o 806/2014. Tämä voi aiheuttaa yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa epävarmuutta siitä, kuka kyseisiä valtuuksia käyttää ja missä olosuhteissa. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, miten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä tiettyjä ainoastaan direktiivissä 2014/59/EU säädettyjä valtuuksia sellaisten yhteisöjen ja konsernien osalta, jotka kuuluvat suoraan kriisinratkaisuneuvoston vastuulle. Kriisinratkaisuneuvoston olisi siksi voitava tarvittaessa ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään näitä valtuuksia. Sen olisi erityisesti voitava ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa yhteisö on osapuolena, käyttämään valtuuksiaan keskeyttää joidenkin taloudellisten velvoitteiden soveltaminen direktiivin 2014/59/EU 33 a artiklan nojalla ja varmistamaan sisäpiiritiedon luottamuksellisuus kyseisen direktiivin 84 b artiklan nojalla. Koska hyväksyttävien velkojen vähentämistä koskevat luvat myönnetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 perusteella ja kyseistä asetusta sovelletaan myös MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisalaan kuuluviin yhteisöihin ja velkoihin eikä tämä edellytä kansallisen lainsäädännön soveltamista, kriisinratkaisuneuvoston olisi kuitenkin voitava suoraan myöntää kyseinen lupa yhteisölle ilman, että sen tarvitsee ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään kyseistä valtuuttaan.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Talletuksia, jotka täyttävät hyväksyttävien velkojen edellytykset, voidaan käyttää MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen. Kun otetaan huomioon talletusten erityisluonne sekä niiden rooli reaali taloudessa ja pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen säilyttämisessä, talletusten sisällyttämiseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen soveltamisalaan olisi kuitenkin sovellettava tiukempia vaatimuksia, koska MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävien varojen olisi oltava kokonaisuudessaan käytettävissä tappioiden kattamiseen ja luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jos luottolaitos kaatuu. Ensinnäkin, kuten nykyisissä säännöissä, MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen käytettyjen talletusten ei pitäisi voida olla luonnollisten henkilöiden taikka mikroyritysten tai pienten ja keski suurten yritysten hallussa. Toiseksi olisi selvennettävä, että talletuksia, jotka antavat omistajalleen oikeuden ennen aikaiseen takaisinmaksuun, ei voida hyväksyä MREL-vähimmäisvaatimukseen, mukaan lukien tapaukset, joissa sopimusmääräysten mukaan ennen aikaisesta takaisinmaksusta peritään seuraamusmaksu. Kolmanneksi läpinäkyvyyden varmistamiseksi ja tällaisten talletusten epäasianmukaiseen tekemiseen liittyvien riskien minimoimiseksi asiaa koskevilla sopimusmääräyksillä olisi nimenomaisesti viitattava luottolaitoksen aikomukseen käyttää kyseisiä talletuksia MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi sekä siihen, että niitä ei voida pitää suojakelpoisina talletuksina ja että näin ollen talletussuojajärjestelmä ei maksa takaisin mitään osaa kyseisestä talletuksesta, jos talletuksia ei kyetä maksamaan. Neljänneksi talletusten käyttöä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi ei pääsääntöisesti olisi sallittava, ellei kriisinratkaisuneuvosto ole aiemmin antanut lupaa niiden sisällyttämiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen hyväksyttäviin varoihin sen arvioinnin perusteella, että tällaisia talletuksia ei tarvitsisi suojata tappioilta kriisinratkaisun yhteydessä eivätkä ne aiheuttaisi olennaista estettä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksille. Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava antaa lupa talletusten käyttöön MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi yleisesti kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta ilman kunkin talletuksen yksilöllistä arviointia ja asettaa kiinteät rajat MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi sisällytettävien talletusten määrille. Strukturoidut talletukset voidaan myös katsoa luottolaitoksen hyväksyttäväksi veloiksi, vaikka ne ovat kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkoja, jos kaikki muut edellytykset täyttyvät.

- (9) Tavanomaista jyrkempien vaikutusten välttämiseksi on tarpeen vapauttaa hyväksyttäviksi veloiksi katsottavat olemassa olevat talletukset uusista säännöksistä määräajaksi. Uusista kelpoisuusvaatimuksista olisi luovuttava sellaisten talletusten osalta, jotka on otettu ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta + yksi päivä tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä]. Määräaikaisen vapauttamisen uusista säännöksistä olisi päättyttävä ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

- (10) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9 päivänä marraskuuta 2015 julkaisema kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä 'TLAC-standardi', on pantu unionin oikeudessa täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksilla (EU) 2019/876⁷ ja (EU) 2019/877⁸ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879⁹ sellaisten järjestelmän kannalta merkittävien pankkien osalta, joita kutsutaan unionin oikeudessa maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, jäljempänä 'G-SII-laitokset'. Asetuksella (EU) 2019/877 ja direktiivillä (EU) 2019/879 on myös muutettu direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviiä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta. On tarpeen yhdenmukaistaa asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistetut MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset G-SII-laitosten TLAC-standardin täytäntöönpanon kanssa tiettyjen sellaisten velkojen osalta, joita voitaisiin käyttää täyttämään se osa MREL-vähimmäisvaatimuksesta, joka olisi katettava omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla. Erityisesti velat, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä ulkopuolelle jätetyillä veloilla, olisi sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin, jos näiden ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön taseessa ei ole enempää kuin 5 prosenttia sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä ja jos kyseisestä sisällyttämisestä ei aiheudu riskejä, jotka liittyvät periaatteeseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuuden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuuden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Tiettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta kriisinratkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetty ensisijainen kriisinratkaisustrategia perustuu ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminnan siirtämiseen yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle. Tällaisissa tapauksissa on mahdollista, että talletussuojajärjestelmää voidaan pyytää osallistumaan kriisinratkaisutoimiin mahdollisesti sen varmistamiseksi, että tietyt talletukset, jotka eivät kuulu talletussuojajärjestelmän piiriin, suojataan. Moraalikadon minimoimiseksi olisi sen vuoksi täsmennettävä, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa kaavaillaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön poistumista markkinoilta, asianomaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä koskevaa MREL-vähimmäisvaatimusta ei pitäisi asettaa tiettyjen kynnsarvojen alapuolelle. Jos MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibrointia koskevien sääntöjen soveltaminen johtaa kyseisiä kynnsarvoja suurempaan määrään, kyseisen suuremman määrän olisi oltava etusijalla. Kynnsarvoja ei pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimukseen, joka on asetettu kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille, joiden ensisijainen kriisinratkaisustrategia koostuu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisesta niiden pääomapohjan vahvistamiseksi siinä määrin, että voidaan palauttaa niiden kyky jatkaa toimintoja, joita varten niille on myönnetty lupa, vaikka ensisijaisessa kriisinratkaisustrategiassa kaavaillaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamista yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa siten, että jälkimmäisiä käytetään täydentävästi.

(12) Asetus (EU) N:o 806/2014 ei sisällä erityisiä sääntöjä siirtymäjärjestelyistä ja välitavoitetasoista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi vuoden 2024 jälkeen. On kuitenkin tilanteita, joissa yhteisöjä ei pitäisi välittömästi vaatia noudattamaan kriisinratkaisuneuvoston asettamaa korkeampaa MREL-vähimmäisvaatimusta, mukaan lukien tapaukset, joissa MREL-vähimmäisvaatimuksen korotus johtuu yhteisöä koskevista olennaisista muutoksista, jotka johtuvat esimerkiksi sulautumisista tai yritysostoista, tai muutoksista ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan. Erityisesti jos ensisijainen kriisinratkaisustrategia muuttuu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta likvidaatiosta kriisinratkaisutoimen soveltamiseen, yhteisö ei ehkä pysty välittömästi täyttämään kriisinratkaisuneuvoston asettamaa MREL-vähimmäisvaatimusta kokonaisuudessaan. Kriisinratkaisuneuvostolle olisi sen vuoksi annettava valtuudet määrittää asianmukaiset siirtymäkaudet MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi. Lisäksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet määrittää sitovia välitavoitetasoja tällaisille yhteisöille sen varmistamiseksi, että ne kerryttävät MREL-vähimmäisvaatimukseen hyväksyttäviä varojaan asianmukaisella tavalla. Luottamuksensuojan varmistamiseksi uudet säännöt eivät saisi vaikuttaa siirtymäaikoihin, jotka kriisinratkaisuneuvosto on aiemmin määrittänyt asiaankuuluvana päivänä sovellettujen sääntöjen perusteella.

- (13) Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹⁰ 4 artiklan mukaan EKP:llä on toimivalta hoitaa varhaiseen väliintuloon liittyviä valvontatehtäviä. On tarpeen vähentää riskejä, jotka johtuvat siitä, että direktiivissä 2014/59/EU säädetyt varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet on saatettu eri tavoin osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja helpottaa EKP:n mahdollisuuksia soveltaa tuloksellisesti ja johdonmukaisesti valtuuksiaan toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä. Kyseiset varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet otettiin käyttöön, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat korjata yhteisön rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ja mahdollisuuksien mukaan vähentää mahdollisen kriisinratkaisun riskiä ja vaikutuksia. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä on kuitenkin käytetty harvoin, koska niiden soveltamisen käynnistävästä tekijöistä ei ole varmuutta ja koska ne ovat osittain päällekkäisiä valvontatoimenpiteiden kanssa. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä koskevat direktiivin 2014/59/EU säännökset olisi sen vuoksi otettava huomioon asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jotta varmistetaan, että EKP:llä on käytössään yhtenäinen ja suoraan sovellettavissa oleva oikeudellinen väline, ja kyseisten varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytyksiä olisi yksinkertaistettava ja täsmennettävä. Jotta voidaan poistaa epävarmuus yhteisön ylimmän hallintoelimen erottamisen ja väliaikaisten hallinnohoidajien nimittämisen edellytyksistä ja ajoituksesta, kyseiset toimenpiteet olisi nimenomaisesti yksilöitävä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiksi, ja niiden soveltamiseen olisi sovellettava samoja käynnistäviä tekijöitä. Tietyissä olosuhteissa toiminnan vaiheittainen alasajo voi olla kustannustehokas ratkaisu, joka helpottaa liiketoimintamalliltaan heikon yhteisön poistumista markkinoilta, jolloin vältetään toiminnan pitkittyneestä hiipumisesta lopulta seuraava yhteisön kaatuminen.

¹⁰ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

EKP:llä olisi oltava varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuudet pyytää toimittamaan suunnitelma, joka pannaan täytäntöön yhteisön toiminnan vapaaehtoisen alasajon tapauksessa, mutta tällaisen suunnitelman täytäntöönpanoa koskeva päätös olisi jätettävä asianomaiselle yhteisölle. EKP:tä olisi varhaisen tilanteeseen puuttumisen valtuuksia käyttäessään vaadittava valitsemaan asianmukaiset toimenpiteet tietyn tilanteen ratkaisemiseksi suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Jotta EKP voisi ottaa huomioon maineriskit tai rahanpesuun tai tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit, sen olisi arvioitava varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisen edellytyksiä paitsi määrällisten indikaattoreiden, kuten pääoma- tai maksuvalmiusvaatimusten, velkaantuneisuuden, järjestämättömien lainojen taikka riskien keskittymisen, perusteella myös laadullisten käynnistävien tekijöiden perusteella. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä koskevan päätöksentekoprosessin olisi mahdollistettava toimenpiteiden nopea käsittely ja tarvittaessa soveltaminen, jotta vältetään yhteisön tilanteen paheneminen entisestään.

- (14) On tarpeen varmistaa, että kriisintarkaisuneuvosto voi valmistautua yhteisön mahdolliseen kriisintarkaisuun. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava kriisintarkaisuneuvostolle yhteisön tilanteen heikkenemisestä riittävän ajoissa, ja kriisintarkaisuneuvostolla olisi oltava tarvittavat valtuudet valmistelevien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta kriisintarkaisuneuvosto voisi reagoida mahdollisimman nopeasti yhteisön tilanteen heikkenemiseen, on tärkeää, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden aiempi soveltaminen ei olisi edellytyksenä sille, että kriisintarkaisuneuvosto voi ryhtyä yhteisön markkinointiin liittyviin järjestelyihin tai pyytää tietoja kriisintarkaisusuunnitelman päivittämiseksi ja arvostuksen valmistelemiseksi. Markkinoidessaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvaa yhteisöä kriisintarkaisuneuvoston olisi harkittava toimenpiteitä, joita laitosten suojajärjestelmä voisi toteuttaa ennen kriisintarkaisua välttääkseen olennaisen riskin siitä, että yhteisö kaatuu tai tulee todennäköisesti kaatumaan. EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuneuvoston välistä vuorovaikutusta ja koordinaointia on parannettava, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, koordinoitu, tuloksellinen ja oikea-aikainen reagointi yhteisön tilanteen heikkenemiseen ja valmistautua asianmukaisesti mahdolliseen kriisintarkaisuun. Heti kun yhteisö täyttää varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytykset, EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuneuvoston olisi lisättävä tiedonvaihtoaan, alustavien tietojen vaihto mukaan lukien, ja seurattava yhteisön tilannetta yhdessä.

- (15) On tarpeen varmistaa kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen oikea-aikainen toiminta ja niiden välinen varhainen koordinointi vähemmän merkittävien rajatylittävien konsernien osalta silloin, kun yhteisö jatkaa edelleen toimintaansa, mutta on olemassa olennainen riski, että yhteisö saattaa kaatua. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi sen vuoksi ilmoitettava tällaisesta riskistä kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Ilmoituksen olisi sisällettävä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen arvion perustelut ja ohjeellinen yleiskatsaus vaihtoehtoisista yksityisen sektorin toimenpiteistä, valvontatoimista tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteistä, jotka ovat käytettävissä yhteisön kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa. Tällainen varhainen ilmoittaminen ei vaikuta vaihtoehtoihin yksityisen sektorin toimenpiteisiin, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmän toimenpiteet, jotka estäisivät yhteisön kaatumisen tai todennäköisen kaatumisen kohtuullisessa ajassa tai haittaisivat menettelyjä, joilla määritetään, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset. EKP:n tai asiaankuuluvan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kriisinratkaisuneuvostolle aiemmin antama ilmoitus, jonka mukaan on olemassa olennainen riski siitä, että yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, tai tällaisen olennaisen riskin torjumiseksi toteuttavien toimenpiteiden täytäntöönpanolle asetetun määräajan loppuminen ei saisi olla edellytyksenä sille eikä muutoin välttämättä merkitä sitä, että myöhemmin voidaan todeta, että yhteisö tosiasiallisesti on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Jos yhteisön arvioidaan myöhemmässä vaiheessa kaatuvan tai todennäköisesti kaatuvan eikä kaatumisen estämiseksi kohtuullisessa ajassa ole vaihtoehtoisia ratkaisuja, kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä päätös kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta. Tällaisessa tapauksessa kriisinratkaisustrategian onnistuneen toteuttamisen kannalta voi olla ratkaisevan tärkeää, että päätös kriisinratkaisutoimen soveltamisesta yhteisöön tehdään oikeaan aikaan erityisesti siksi, että aikaisempi puuttuminen yhteisön tilanteeseen voi osaltaan varmistaa riittävän tappionkattamiskyvyn ja likviditeetin kyseisen strategian toteuttamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista antaa kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuus arvioida tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika sellaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla vältetään yhteisön kaatuminen. Jotta varmistetaan oikea-aikainen lopputulos ja jotta kriisinratkaisuneuvosto voi valmistautua asianmukaisesti yhteisön mahdolliseen kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi tavattava säännöllisesti, ja kriisinratkaisuneuvoston olisi tapauksen olosuhteet huomioon ottaen päätettävä, kuinka usein tapaamisia järjestetään.

- (16) Vakavaraisuusvaatimusten olennaisten rikkomisten kattamiseksi on tarpeen täsmentää tarkemmin edellytyksiä, joiden täytyessä voidaan todeta, että emoyritys, holdingyhtiöt mukaan luettuina, on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Emoyrityksen rikkoessa kyseisiä vaatimuksia rikkomista olisi pidettävä olennaisena, jos rikkominen on tyypiltään ja laajuudeltaan verrattavissa rikkomiseen, jonka perusteella toimivaltainen viranomainen voisi peruuttaa toimiluvan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU¹¹ 18 artiklan mukaisesti, jos rikkojana olisi ollut luottolaitos.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

(17) Kriisintarkkaisukehystä on mahdollista soveltaa mihin tahansa yhteisöön sen koosta ja liiketoimintamallista riippumatta, jos kansallisen lainsäädännön nojalla käytettävissä olevat välineet eivät ole riittäviä sen kaatumisen hallitsemiseksi. Joitakin kehityksen tavoitteita on kuitenkin vielä yhdenmukaisuuden ja lähentymisen edistämiseksi tarkennettava. Kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamista koskevalla kriisintarkkaisuavoitteella pyritään turvaamaan rahoitusvakaas ja reaalitalous. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että kriittisten toimintojen tarjoamista ei lopeteta. Erityisesti on tarpeen selventää, että kulloisistakin olosuhteista riippuen kriisintarkkaisuavoite voi todeta, että yhteisön tiettyjä toimintoja pidetään kriittisinä, vaikka niiden lopettaminen häiritäisi rahoitusvakautta tai reaalitalouden kannalta olennaisia palveluja vain alueellisella tasolla. Talletusten vastaanottamisen osalta kriisintarkkaisuavoiteon on kiinnitettävä asianmukaista huomiota sellaisten tallettajien luottamuksen menettämisen riskiin, joilla on hallussaan talletuksia, jotka eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU¹² soveltamisalaan. Julkisia varoja olisi suojattava huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta. Myös direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY¹³ soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia sekä asiakkaiden varoja ja omaisuuseriä on suojeltava.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) Kun kriisintarkkaisuun suunnitteluvaiheessa päätetään, olisiko yhteisöön sovellettava kriisintarkkaisu, kriisintarkkaisuineuvoston olisi yleensä käytettävä yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista yhteisöön osoituksena siitä, että yhteisön kriisintarkkaisu sen kaatumisen yhteydessä ei olisi yleisen edun mukaista. Sitä vastoin se, että yhteisöön ei sovelleta yksinkertaistettuja velvoitteita, voisi viitata siihen, että yhteisön kriisintarkkaisu sen kaatumisen yhteydessä olisi yleisen edun mukaista.
- (19) Yhteisön likvidaatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saattaa joissakin tapauksissa vaarantaa rahoitusvakauden ja keskeyttää kriittisten toimintojen tarjoamisen. Näin voisi olla esimerkiksi silloin, kun maksukyvyttömyys johtaisi todennäköisesti olennaista osuutta talletuksista koskeviin tappioihin tai huomattaviin vaikeuksiin päästä jatkuvasti käsiksi talletuksiin ja kun kriisintarkkaisuineuvosto katsoo, että kyseisillä tappioilla tai vaikeuksilla voisi olla merkittävä vaikutus kriittisten toimintojen tarjoamiseen, rahoitusvakauteen häiriöiden leviämisen kautta tai reaalitalouteen. Tällöin on erittäin todennäköistä, että olisi yleisen edun mukaista asettaa yhteisö kriisintarkkaisuun sen sijaan, että se likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Arvioitaessa, onko yhteisön kriisintarkkaisu yleisen edun mukaista, olisi myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon eroavaisuudet toisaalta toimialan rahoittamien turvaverkkojen eli kriisintarkkaisuun rahoitusjärjestelyjen tai talletussuojajärjestelmien ja toisaalta jäsenvaltioiden veronmaksajien rahoista myöntämän rahoituksen välillä. Tällaisessa jäsenvaltioiden myöntämässä rahoituksessa on suurempi moraalikadon riski ja vähemmän kannustimia markkinakuriin. Sen vuoksi kriisintarkkaisuineuvoston olisi arvioidessaan tavoitetta minimoida riippuvuus poikkeuksellisesta julkisesta rahoitustuesta pidettävä yhteisen kriisintarkkaisuurahaston, jäljempänä 'kriisintarkkaisuurahasto', tai talletussuojajärjestelmän kautta tapahtuvaa rahoitusta parempana kuin samansuuruisista jäsenvaltioiden talousarviosta myönnettävää rahoitusta.

- (20) Yleisen edun arviointia tehdessään kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava, olisiko jokin kriisinratkaisutavoitteista vaarassa, jos lähellä kaatumista oleva yhteisö likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kriisinratkaisutoimea ei saisi katsoa yleisen edun kannalta välttämättömäksi, jos mikään kriisinratkaisutavoitteista ei ole vaarassa, jos yhteisö likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että vähintään yhteen kriisinratkaisutavoitteeseen kohdistuu riski tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa, yleisen edun arvioinnin tuloksen olisi oltava kielteinen ainoastaan, jos lähellä kaatumista olevan yhteisön likvidaatiolla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saavutettaisiin kriisinratkaisutavoitteet paitsi samassa määrin myös tehokkaammin kuin kriisinratkaisumenettelyllä.
- (21) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja direktiivien 2014/49/EU ja 2014/59/EU täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella on tarpeen täsmentää edellytyksiä, joiden täytyessä voidaan poikkeuksellisesti myöntää ennakollisia toimenpiteitä, joita voidaan pitää poikkeuksellisenä julkisena rahoitustukena. Olisi varmistettava, että ennakollisia toimenpiteitä toteutetaan riittävän ajoissa. Lisäksi toimenpiteet, joilla vaatimuksia helpotetaan arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta, mukaan lukien erilliset varainhoitoyhtiöt tai omaisuuserien takausjärjestelmät, voivat osoittautua tehokkaiksi ja vaikuttaviksi yhteisöjen mahdollisten rahoitusvaikeuksien syihin puuttumisessa ja niiden kaatumisen estämisessä, ja ne voivat sen vuoksi olla asianmukaisia ennakollisia toimenpiteitä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että ennakolliset toimenpiteet voidaan toteuttaa arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevinä toimenpiteinä.

- (22) Markkinakurin säilyttämiseksi, julkisten varojen suojaamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi ennakollisina toimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan poikkeustapauksissa ja ainoastaan vakaviin markkinoiden häiriötilanteisiin vastaamiseksi tai rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti järjestelmäkriisin sattuessa. Ennakollisia toimenpiteitä ei olisi myöskään käytettävä aiheutuneiden tai todennäköisesti aiheutuvien tappioiden kattamiseen. Luotettavin väline, jolla voidaan määrällisesti ilmaista aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot, on EKP:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹⁴ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttama omaisuuserien laadun tarkastelu. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tällaista tarkastelua tai tarvittaessa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ilmaistaakseen määrällisesti aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot, jos tarkastelu tai tarkastukset voidaan tehdä kohtuullisessa ajassa. Jos tämä ei ole mahdollista, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmaistava määrällisesti aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat tappiot mahdollisimman luotettavasti vallitsevissa olosuhteissa, tarvittaessa yhteisön taseen perusteella edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Arvion siitä, että yhteisö vakavarainen, olisi ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen ja hiljattain liikkeeseen laskettujen velkojen valtion takausten muodossa toteutettavien tukitoimenpiteiden yhteydessä perustuttava ennakoivaan arvioon siitä, pystyykö yhteisö täyttämään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2033¹⁵ säädetyt omien varojen vaatimukset ja direktiivissä 2013/36/EU tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/2034¹⁶ säädetyt omien varojen lisävaatimuksen.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Ennalta varautuvan pääomapohjan vahvistamisen tavoitteena on tukea elinkelpoisia yhteisöjä, joiden on todettu todennäköisesti joutuvan tilapäisiin vaikeuksiin lähitulevaisuudessa, ja estää niiden tilanteen heikkeneminen entisestään. Jotta vältetään julkisen tuen myöntäminen yrityksille, jotka ovat jo kannattamattomia, omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankinnan tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa olevia ennakkollisia toimenpiteitä ei saisi myöntää enempää kuin määrän, joka on tarpeen stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa määritettyjen pääomavajeiden kattamiseksi. Sen varmistamiseksi, että julkinen rahoitus lopulta lopetetaan, kyseisten ennakkollisten toimenpiteiden olisi myös oltava ajallisesti rajoitettuja, ja niihin olisi sisällyttävä selkeä aikataulu niiden lopettamiselle, jäljempänä 'tukitoimenpiteestä irtautumista koskeva strategia'. Eräpäivättömiä instrumentteja, mukaan lukien ydinpääoma (CET1), olisi käytettävä ainoastaan poikkeustapauksissa, ja niihin olisi sovellettava tiettyjä määrällisiä rajoituksia, sillä ne eivät luonteensa vuoksi sovellu hyvin väliaikaisuutta koskevan edellytyksen täyttämiseen. EKP:n tai asiaankuuluvan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi pyydettävä kertaluonteista korjaussuunnitelmaa yhteisöiltä, jotka eivät ole noudattaneet tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian ehtoja. Sen varmistamiseksi, että yhteisöt, jotka eivät ole elinkelpoisia, poistuvat markkinoilta, asianomaisen viranomaisen olisi määritettävä, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti, jos EKP tai asiaankuuluva kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole tyytyväinen korjaussuunnitelmaan tai jos yhteisö ei noudata korjaussuunnitelmaa.

(24) Ennakolliset toimenpiteet olisi rajoitettava määrään, jonka yhteisö tarvitsisi säilyttääkseen vakavaraisuutensa stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisan skenaarion toteutuessa. Kun kyseessä ovat arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat ennakolliset toimenpiteet, vastaanottavan yhteisön olisi voitava käyttää myönnetty määrä siirrettäviin varoihin kohdistuvien tappioiden kattamiseen tai yhdistettävä siihen pääomainstrumenttien hankinta edellyttäen, että todetun vajeen kokonaismäärä ei ylitä. On myös tarpeen varmistaa, että arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavat ennakolliset toimenpiteet ovat voimassa olevien valtioneuvoston päätösten ja parhaiden käytäntöjen mukaisia, että niillä palautetaan yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, että valtiontuki rajoitetaan välttämättömään vähimmäismäärään ja että kilpailun vääristymistä vältetään. Näistä syistä asianomaisten viranomaisten olisi arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettavissa varotoimenpiteissä otettava huomioon erityiset ohjeet, mukaan lukien kansallisten omaisuudenhoidtoyhtiöiden perustamista koskeva komission suunnitelma ja järjestämättömien lainojen käsittelystä covid-19-pandemian jälkeen 16 päivänä joulukuuta 2020 annettu komission tiedonanto. Arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden muodossa toteutettaviin ennakollisiin toimenpiteisiin olisi aina sovellettava ensisijaista edellytystä, jonka mukaan ne ovat väliaikaisia. Asianomaisen yhteisön arvoltaan alentuneiden omaisuuserien osalta määrääjäksi myönnettävien julkisten takausten odotetaan varmistavan kyseisen edellytyksen noudattamisen paremmin kuin tällaisten omaisuuserien siirtäminen julkisesti tuetulle yhteisölle.

- (25) On tärkeää varmistaa, että kriisinratkaisuneuvosto toimii nopeasti ja oikea-aikaisesti, jos kriisinratkaisutoimeen liittyy valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen myöntämistä. Sen vuoksi on tarpeen antaa kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuus hyväksyä kriisinratkaisumääräys ennen kuin komissio on arvioinut, soveltuuko tällainen tuki sisämarkkinoille. Jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta skenaariossa, jossa kriisinratkaisumääräykseen liittyy valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen myöntämistä, edellytyksenä olisi kuitenkin viime kädessä oltava, että komissio hyväksyy tällaisen tuen. Jotta komissio voisi arvioida mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, soveltuuko kriisinratkaisurahaston tuki sisämarkkinoille, ja jotta varmistettaisiin sujuva tiedonkulku, kriisinratkaisuneuvoston ja komission olisi viipymättä jaettava kaikki tarvittavat tiedot kriisinratkaisurahaston tuen mahdollisesta käytöstä. Olisi vahvistettava erityiset säännöt siitä, milloin ja mitä tietoja kriisinratkaisuneuvoston olisi toimitettava komissiolle, jotta komissio voi arvioida kriisinratkaisurahaston tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille.
- (26) Kriisinratkaisuun asettamista koskeva menettely ja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamista koskeva päätös menettely ovat keskenään samankaltaisia. Sen vuoksi on aiheellista sovittaa yhteen kriisinratkaisuneuvoston ja tapauksen mukaan joko EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tehtävät, kun ne arvioivat, täyttyvätkö alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen tai kriisinratkaisumääräyksen antamisen edellytykset.

- (27) On mahdollista, että kun kriisinratkaisutoimi kohdistetaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, joka on osa kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia sovelletaan saman konsernin toiseen yhteisöön. Tällaisten yhteisöjen keskinäiset riippuvuussuhteet, mukaan lukien tarve täyttää pääomavaatimukset konsolidoidulla tasolla tai tarve aktivoida mekanismeja, joilla siirretään tappioita ketjussa ylöspäin ja pääomaa alaspäin, voivat tehdä vaikeaksi arvioida kunkin yhteisön tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen liittyvät tarpeet ja siten myös määrittää kunkin yhteisön osalta alaskirjattavat tai muunnettavat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä menettely, jonka mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava tällaiset keskinäiset riippuvuussuhteet huomioon soveltaessaan pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseisissä tilanteissa. Jos jokin yhteisö täyttää alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisedellytykset ja samanaikaisesti toinen samaan konserniin kuuluva yhteisö täyttää kriisinratkaisuedellytykset, kriisinratkaisuneuvoston olisi hyväksyttävä yksi kriisinratkaisumääräys, joka kattaa molemmat yhteisöt.
- (28) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja kun otetaan huomioon, että tulevista epävarmoista tapahtumista, kuten kriisinratkaisuhetkellä vireillä olevien oikeudenkäyntien lopputuloksesta, voi aiheutua huomattavia velkoja, on tarpeen säätää, miten tällaisia velkoja olisi kohdeltava velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi erotettava toisistaan velat, jotka perustuvat aikaisempien tapahtumien seurauksena syntyviin olemassa oleviin velvoitteisiin, jotka johtavat tappioon mutta joiden ajoitus tai määrä on epävarma, ja velat, jotka voivat syntyä tulevaisuudessa mutta jotka eivät johtaisi tappioon tai jotka voisivat syntyä tulevaisuudessa vain epävarman tapahtuman toteutuessa.

- (29) Olisi myös täsmennettävä, että velkoja, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, on kohdeltava samalla tavalla kuin muita velkoja, jos kyseiset velat perustuvat aikaisempien tapahtumien seurauksena syntyviin olemassa oleviin velvoitteisiin, jotka johtavat tappioon. Tällaisten velkojen olisi oltava alentamiskelpoisia, paitsi jos ne täyttävät jonkin erityisistä kriteereistä, joiden perusteella ne voidaan jättää velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon kyseisten velkojen mahdollinen merkitys kriisintarkaisussa ja jotta voidaan taata varmuus velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa, olisi täsmennettävä, että ne ovat osa alentamiskelpoisia velkoja ja että näin ollen velkakirjojen arvon alaskirjausta voitaisiin soveltaa niihin. Sen varmistamiseksi, että velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan tehokkaasti velkoihin, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, kriisintarkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet vähentää, myös nolleen, tällaisten velkojen pääoma ja muuntaa tällaiset velat osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi. Vähentäminen tai muuntaminen voi kuitenkin tulla voimaan vain, jos ja kun toteutumisajankohdaltaan tai toteutuvalta määrältään epävarman velan toteutumisajankohta ja määrä on lopullisesti määritetty.

- (30) On kuitenkin tarpeen varmistaa, että velka, joka voisi tulevaisuudessa aiheutua epävarmasta tapahtumasta, tai velka, jonka toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma ja joka perustuu kriisinratkaisujankohtana olemassa olevaan velvoitteeseen, ei heikennä kriisinratkaisustrategian ja erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksellisuutta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi arvioijan olisi osana kriisinratkaisua varten tehtävää arvostusta arvioitava tällaiset velat ja määritettävä kyseisten velkojen mahdollinen arvo määrällisesti parhaan kykynsä mukaan. Sen varmistamiseksi, että yhteisö voi kriisinratkaisuprosessin jälkeen ylläpitää riittävää markkinaluottamusta asianmukaisen ajan, arvioijan olisi otettava tämä mahdollinen arvo huomioon määrittäessään määrää, jolla alentamiskelpoisia velkoja on alaskirjattava tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakavaraisuussuhdelukujen palauttamiseksi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi erityisesti sovellettava muuntovaltuuksiaan alentamiskelpoisiin velkoihin siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistaminen riittää kattamaan mahdolliset tappiot, jotka voivat aiheutua epävarman tapahtuman vuoksi tulevaisuudessa mahdollisesti aiheutuvasta velasta tai velasta, joka perustuu olemassa olevaan velvoitteeseen mutta jonka ajoitus tai määrä on epävarma. Arvioidessaan alaskirjattavaa tai muunnettavaa määrää kriisinratkaisuneuvoston olisi pohdittava huolellisesti mahdollisen tappion vaikutusta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen useiden tekijöiden perusteella, mukaan lukien tapahtuman toteutumisen todennäköisyys, sen toteutumisen ajoittuminen ja velan määrä.

- (31) Sen jälkeen, kun kriisintarkaisurahastosta on annettu rahoitusosuus, joka on enintään 5 prosenttia yhteisön kokonaisveloista, omat varat mukaan lukien, kriisintarkaisuneuvosto voi tietyissä olosuhteissa käyttää lisärahoituslähteitä tukeakseen kriisintarkaisutoimiaan edelleen. Olisi täsmennettävä selkeämmin, missä olosuhteissa kriisintarkaisurahasto voisi tarjota lisätukea, jos kaikki alentamiskelpoiset velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia ja joiden etuoikeusasema on huonompi kuin luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojaamattomilla talletuksilla ja joita ei ole harkinnanvaraisesti rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on alaskirjattu tai muunnettu kokonaan.

- (32) Kriisintarkkaisu onnistuminen edellyttää, että kriisintarkkaisu neuvosto saa ajoissa käyttöönsä tarvittavat tiedot kriisintarkkaisu neuvoston vastuulla olevilta yhteisöiltä sekä julkisilta laitoksilta ja viranomaisilta. Tässä yhteydessä kriisintarkkaisu neuvoston olisi myös voitava tutustua EKP:n sen keskuspankkitehtävänsä yhteydessä keräämiin tilastotietoihin niiden tietojen lisäksi, jotka EKP:llä on käytettävissään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisen valvontatehtävänsä puitteissa. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98¹⁷ mukaan kriisintarkkaisu neuvoston olisi varmistettava luottamuksellisten tilastotietojen fyysinen ja looginen suojaaminen ja saatava EKP:ltä lupa tietojen edelleen luovuttamiseen, joka voi olla tarpeen kriisintarkkaisu neuvoston tehtävien hoitamiseksi. Koska yleisen edun arvioinnin suorittamiseksi voi olla tarpeen ja oikeasuhteista antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849¹⁸ nojalla käyttöön otettujen keskitettyjen automatisoitujen mekanismien hallussa olevia tietoja niiden asiakkaiden yhteenlasketusta määrästä, joiden ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani yhteisö on, kriisintarkkaisu neuvoston olisi voitava saada kyseiset tiedot tapauskohtaisesti.

¹⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja (EUVL L 318, 27.11.1998, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Lisäksi olisi täsmennettävä tarkka ajankohta kriisinratkaisuneuvoston välilliselle tiedonsaannille. Lisäksi jos kriisinratkaisuneuvoston tehtäviensä suorittamiseksi tarvitsemat tiedot ovat sellaisen julkisen laitoksen tai viranomaisen saatavilla, jonka on tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa, tällaisen laitoksen tai viranomaisen olisi toimitettava kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle sen pyynnöstä. Jos tiedot eivät kuitenkaan tuolloin ole saatavilla, riippumatta siitä, miksi näin on, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava saada tiedot luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, jonka hallussa nämä tiedot ovat, joko kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kautta tai suoraan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava määritellä menettely ja muoto, jota noudattaen yhteisöjen on toimitettava sille tietoja, jotta voidaan varmistaa, että tiedot soveltuvat mahdollisimman hyvin sen tarpeisiin, myös virtuaalisten datahuoneiden osalta. Jotta voidaan lisäksi varmistaa mahdollisimman laaja yhteistyö kaikkien sellaisten julkisten laitosten ja viranomaisten kanssa, joilla voi olla sellaisia olennaisia tietoja, joita kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee sille annettujen tehtävien suorittamiseen, ja jotta vältettäisiin päällekkäiset tietopyynnöt, niiden julkisten laitosten ja viranomaisten, joiden kanssa kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava tehdä yhteistyötä, tarkistaa tietojen saatavuus ja vaihtaa tietoja, olisi käsitettävä myös Euroopan keskuspankkijärjestelmän, asianomaisten talletussuojajärjestelmien, Euroopan järjestelmäriskikomitean, Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan vakausmekanismin jäsenet. Lisäksi sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisurahastoa varten sovitut rahoitusjärjestelyt voidaan tarvittaessa ottaa käyttöön ajoissa, kriisinratkaisuneuvoston olisi ilmoitettava komissiolle ja EKP:lle heti, kun se katsoo, että tällaiset rahoitusjärjestelyt saattavat olla tarpeen, ja toimitettava komissiolle ja EKP:lle kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tällaisiin rahoitusjärjestelyihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseen.

- (33) Direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yhteisöjä koskevaa tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa muutoin kuin kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta ja että päätös yhteisön asettamisesta tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tehdään vain kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksella. Vastaavaa säännöstä ei ole sisällytetty asetukseen (EU) N:o 806/2014. Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 määritellyn tehtävänjaon mukaan, kun kyseessä on suoraan kriisinratkaisuneuvoston vastuulla oleva yhteisö, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi kuultava kriisinratkaisuneuvostoa ennen kuin ne toimivat direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (34) Kriisinratkaisuneuvoston varapuheenjohtajan valintaan sovelletaan samoja kriteereitä kuin kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan ja muiden kokoaikaisten jäsenten valintaan. Sen vuoksi on aiheellista antaa kriisinratkaisuneuvoston varapuheenjohtajalle samat äänioikeudet kuin kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajalle ja kokoaikaisille jäsenille.
- (35) Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi täysistunnossaan arvioida alustavaa talousarvioesitystä ennen kuin puheenjohtaja antaa lopullisen esityksen, määräaika, jonka kuluessa puheenjohtaja voi antaa alustavan esityksen kriisinratkaisuneuvoston vuotuiseksi talousarvioksi, olisi pidennettävä.
- (36) Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa olisi kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa tekemän yhteistyön vahvistamiseksi edelleen kuultava kriisinratkaisuneuvoston täysistuntoa suuntaviivoista, yleisistä ohjeista ja muista yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa yleisesti sovellettavista välineistä, joissa esitetään, miten kriisinratkaisuneuvosto odottaa panevansa asetuksen (EU) N:o 806/2014 täytäntöön.

- (37) Menettelyä, jolla järjestetään kuulemisia suuntaviivoista, yleisistä ohjeista ja muista yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa yleisesti sovellettavista välineistä, olisi tulkittava ottaen huomioon olemassa olevat menettelyt, joilla järjestetään kuulemisia asetuksen (EU) N:o 806/2014 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kehyksen mukaisesti. Jos tässä kehyksessä säädetään suuntaviivoja ja yleisiä ohjeita koskevista erityisjärjestelyistä, kyseisiä olemassa olevia menettelyjä olisi tarvittaessa sovellettava uuden kuulemismenettelyn lisäksi.
- (38) Kriisinratkaisurahaston perustamisvaiheen, josta säädetään asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jälkeen sen käytettävissä olevat rahoitusvarat voivat vähentyä hieman tavoitetason alapuolelle erityisesti suojattujen talletusten kasvun vuoksi. Näin ollen ennakkollisten vakaussuoritteiden määrä, joka todennäköisesti vaaditaan maksettavaksi näissä olosuhteissa, on todennäköisesti pieni. Sen vuoksi on mahdollista, että joinakin vuosina tällaisten ennakkollisten vakaussuoritteiden määrä ei ole enää oikeassa suhteessa niiden keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Kriisinratkaisuneuvoston olisi siksi voitava lykätä ennakkollisten vakaussuoritteiden keräämistä enintään kolmella vuodella, kunnes perittävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa keräämismenettelyn kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinratkaisuneuvoston kykyyn käyttää kriisinratkaisurahastoa.

- (39) Peruuttamattomat maksusitoumukset ovat yksi kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevista rahoituskeinoista. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää olosuhteet, joissa kyseisiä maksusitoumuksia voidaan vaatia maksettavaksi. Jos yhteisö lakkaa olemasta velvollinen maksamaan rahoitusosuuksia kriisinratkaisurahastoon sen jälkeen, kun se on päättänyt luopua toimiluvastaan, peruuttamaton maksusitoumus olisi peruutettava. Sen varmistamiseksi, että peruuttamattoman maksusitoumuksen peruuttaminen ei johda tilanteeseen, jossa kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat laskevat alle tason, jota kriisinratkaisuneuvosto pitää riittävänä, kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet määrittää rahoitusosuus, joka asianomaista yhteisöä olisi vaadittava maksamaan. Kriisinratkaisuneuvoston olisi päätöksessään otettava asianmukaisesti huomioon tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttäminen kaikkien osallistuvien yhteisöjen välillä, mukaan lukien yhteisö, joka ei enää kuulu asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklan soveltamisalaan. Kriisinratkaisuneuvoston on perusteltava päätöksensä yksityiskohtaisesti ja julkaistava kyseinen päätös perusteluineen vuosikertomuksessaan. Jotta voitaisiin lisäksi lisätä läpinäkyvyyttä ja varmuutta ennakkollisten vakaussuoritusten kokonaismäärään sisältyvien peruuttamattomien maksusitoumusten osuudesta, kriisinratkaisuneuvoston olisi määritettävä kyseinen osuus sovellettavia rajoja noudattaen vuosittain. EKP:n tai asiaankuuluvan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi pyrittävä varmistamaan, että peruuttamattomien maksusitoumusten myötäsyklisiä vaikutuksia lievennetään niiden kirjanpitokäsittelystä riippuen.

- (40) Kriisintarkkaisu-rahastoon jälkikäteen suoritettavien ylimääräisten vakuusmaksujen vuotuinen enimmäismäärä, joka voidaan vaatia maksettavaksi, saa tällä hetkellä olla enintään kolme kertaa ennakollisten vakuusmaksujen määrä. Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 säädetyn perustamisvaiheen jälkeen tällaiset ennakolliset vakuusmaksut määräytyvät muissa tilanteissa kuin kriisintarkkaisu-rahaston käytön yhteydessä yksinomaan suojattujen talletusten tason vaihtelujen mukaan, minkä vuoksi niistä todennäköisesti tulee pieniä. Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakuusmaksujen enimmäismäärän määrittäminen ennakollisten vakuusmaksujen perusteella voisi tällöin rajoittaa huomattavasti kriisintarkkaisu-rahaston mahdollisuuksia kerätä jälkikäteen suoritettavia vakuusmaksuja, mikä johtaisi sen toimintavalmiuksien heikentymiseen. Tällaisen lopputuloksen välttämiseksi olisi säädettävä erilaisesta enimmäismäärästä, ja olisi säädettävä, että ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakuusmaksujen enimmäismäärä, joka voitaisiin vaatia maksettavaksi, olisi kolme kertaa yksi kahdeksasosa kriisintarkkaisu-rahaston tavoitetasosta.
- (41) Palkan ja tuloksen välinen asianmukainen yhteys olisi säilytettävä myös kriisintarkkaisu-rahastossa, erityisesti silloin, kun tappiot todennäköisesti siirtyvät kriisintarkkaisu-rahastoon. Tällaisissa tapauksissa kaikki kriisintarkkaisu-rahastossa kohteena olevan laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten muuttuvat palkkiot, joita ei ole maksettu tai joihin ei ole syntynyt oikeutta, olisi peruutettava. Jos ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsen ei osoita, että hän ei osallistunut kriisintarkkaisu-rahastossa kohteena olevan laitoksen kaatumiseen tai sitä edistäneeseen toimintaan eikä ollut siitä vastuussa, muuttuva palkkio, joka on syntynyt tai maksettu kriisintarkkaisu-rahastossa toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana, olisi palautettava tai maksettava takaisin.

(42) Kriisintarkkaisuvarahastoa voidaan käyttää tukemaan liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön soveltamista, jolloin kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet ja velat siirretään vastaanottajalle. Tällöin kriisintarkkaisuvarahastoon hyväksi saattaa syntyä saaminen jäljelle jäävältä yhteisöltä sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä toteutettavassa myöhemmässä likvidaatiassa. Näin voi tapahtua, jos kriisintarkkaisuvarahastoa käytetään sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muuten langenneet velkojille, muun muassa varojen ja velkojen takausten tai siirrettyjen varojen ja velkojen välisen erotuksen kattamisen muodossa. Sen varmistamiseksi, että jäljelle jäävän yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat tosiasiallisesti kattavat kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen tappiot ja parantavat mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa kriisintarkkaisuvarahastolle takaisin, kriisintarkkaisuvarahastoon saamisilla jäljelle jäävältä yhteisöltä ja sellaisilla kriisintarkkaisuvarahastoon saamisilla, jotka johtuvat asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista, olisi maksukyvyttömyystilanteessa oltava kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa sama etuoikeusasema kuin kansallisten kriisintarkkaisuun rahoitusjärjestelyjen saamisilla ja parempi asema kuin talletuksilla ja talletussuojajärjestelmillä. Kun kriisintarkkaisuvarahastosta maksetaan osakkeenomistajille ja velkojille korvauksia sen vuoksi, että periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisintarkkaisuun huonompaan asemaan, on rikottu, tarkoituksena on korvata kriisintarkkaisuun tulokset, joten tällaisten korvausten ei tulisi aiheuttaa kriisintarkkaisuvarahastolle saamia.

- (43) Riittävän joustavuuden varmistamiseksi ja jotta talletussuojajärjestelmien olisi helpompi tukea kriisinratkaisuvälineiden käyttöä silloin, kun ne johtavat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen poistumiseen markkinoilta, olisi täsmennettävä tietyt talletussuojajärjestelmien käyttöön kriisinratkaisussa liittyvät näkökohdat. Erityisesti on tarpeen täsmentää, että talletussuojajärjestelmän varoja voidaan tietyissä tapauksissa ja selkein edellytyksin käyttää sellaisten siirtotapahtumien tukemiseen, joihin sisältyy talletuksia, mukaan lukien asianomaisen talletussuojajärjestelmän tarjoaman talletussuojan tason ylittävät suojakelpoiset talletukset ja myös talletukset, jotka eivät ole suojakelpoisia mutta jotka kuuluvat yleisen tallettajien paremman etuoikeusaseman piiriin.
- Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella olisi pyrittävä kattamaan ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirrettävien varojen arvon vaje suhteessa siirrettävien talletusten arvoon. Jos ostaja vaatii rahoitusosuuden suorittamista osana liiketoimea varmistaakseen pääomaneutraaliutensa ja säilyttääkseen ostajan pääomavaatimusten noudattamisen, myös talletussuojajärjestelmän olisi suoritettava rahoitusosuus tätä tarkoitusta varten.
- Talletussuojajärjestelmän olisi tuettava kriisinratkaisutoimia käteis muodossa tai muussa muodossa, kuten takauksina tai tappionjakosopimuksina, joilla voidaan minimoida tuen vaikutus kyseisen talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin taloudellisiin resursseihin ja samalla mahdollistaa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden tarkoitusten täyttäminen.

- (44) Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuteen kriisinratkaisussa olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia. Ensinnäkin talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden kokonaismäärä ei saisi missään kriisinratkaisutapauksessa ylittää asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten määrää. Toiseksi olisi varmistettava, että talletussuojajärjestelmän mahdollinen tukitoimi kriisinratkaisutoimelle, joka perustuu ensisijaisesti velkakirjojen arvon alaskirjaukseen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi ja sen toiminnan jatkamiseksi, ei ylitä tappiota, joka talletussuojajärjestelmälle aiheutuisi maksukyvyttömyystilanteessa, jos se maksaisi korvauksia suojatuille tallettajille ja saisi sijaantulo-oikeuden heidän laitoksen varoihin kohdistuviin saataviinsa. Kolmanneksi, jos talletussuojajärjestelmää käytetään tukemaan kriisinratkaisutoimea, joka koostuu pääasiassa liiketoiminnan siirtämisestä ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä saisi olla enintään 62,5 prosenttia sen tavoitetasosta, paitsi jos direktiivin 2014/49/EU nojalla nimetty viranomainen päättää olla soveltamatta kyseistä raja-arvoa, jotta vältetään haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen tai säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan. Neljänneksi talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä ei saisi ylittää siirrettyjen varojen ja sellaisten siirrettyjen talletusten ja velkojen välistä erotusta, joilla on maksukyvyttömyystilanteessa sama tai parempi etuoikeusasema kuin kyseisillä talletuksilla. Näin varmistettaisiin, että talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta käytetään tarvittaessa ainoastaan tallettajille aiheutuvien tappioiden välttämiseen eikä maksukyvyttömyystilanteessa talletuksia huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkojen suojaamiseen. Rahoitusosuuteen voi kuitenkin tarvittaessa sisältyä myös määrä, joka on tarpeen vastaanottavan yhteisön pääomaneutraaliuden varmistamiseksi.

- (45) Olisi täsmennettävä, että talletussuojajärjestelmän olisi voitava osallistua muiden velkojen kuin suojattujen talletusten siirtoon kriisinratkaisun yhteydessä vain, jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa tapauskohtaisesti, että muita yleiseen tallettajien parempaan etuoikeusasemaan kuuluvia talletuksia kuin suojattuja talletuksia ei voida alaskirjata eikä jättää kriisinratkaisun kohteena olevaan jäljelle jäävään laitokseen, joka likvidoidaan, ja jos kriisinratkaisurahaston käytön edellytykset eivät täyty osakkeenomistajien ja velkojen maksamilla rahoitusosuuksilla. Kriisinratkaisuneuvoston olisi erityisesti voitava välttää tappioiden osoittamista kyseisille talletuksille silloin, kun poissulkeminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden säilyttämiseksi tai silloin, kun se on tarpeen, jotta vältetään laajamittainen häiriöiden leviäminen ja rahoitusalan epävakaus, jotka voisivat aiheuttaa vakavia häiriöitä unionin tai jäsenvaltion taloudelle. Samoja syitä olisi sovellettava siihen, että ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle tehtävään siirtoon sisällytetään muita alentamiskelpoisia velkoja, joiden etuoikeusasema on huonompi kuin suojattujen talletusten etuoikeusasema. Tässä tapauksessa kyseisten alentamiskelpoisten velkojen siirtoa ei pitäisi tukea talletussuojajärjestelmän rahoitusosuudella. Jos kyseisten alentamiskelpoisten velkojen siirtoon tarvitaan ulkopuolista rahoitustukea, sitä olisi annettava kriisinratkaisurahastosta.

- (46) Koska talletussuojajärjestelmää on mahdollista käyttää kriisintarkaisussa, on tarpeen täsmentää tarkemmat edellytykset, joiden täytyessä talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus voidaan ottaa huomioon kriisintarkaisurahaston käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisessa. Tämän mahdollisuuden olisi oltava käytettävissä ainoastaan luottolaitoksille, joiden varojen kokonaisarvo on enintään 80 miljardia euroa, ja sellaisen kriisintarkaisutoimen yhteydessä, joka perustuu ensisijaisesti liiketoiminnan myyntiin tai omaisuudenhoito-yhtiön käyttöön. Sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisu rahoitetaan edelleen ensisijaisesti luottolaitoksen sisäisillä varoilla, ja kilpailun vääristymisen minimoimiseksi mahdollisuus käyttää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuutta kriisintarkaisurahaston saatavuuden varmistamiseksi olisi oltava vain sellaisten luottolaitosten käytettävissä, joiden kriisintarkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisintarkaisusuunnitelmassa ei kriisintarkaisutoimen toteuttamista edeltäneiden 24 kuukauden aikana ole määrätty yhteisön asianmukaisesta likvidoinnista kaatumistilanteessa, kun otetaan huomioon, että kriisintarkaisuneuvoston kyseisille luottolaitoksille määrittämä MREL-vähimmäisvaatimus on asetettu tasolle, joka sisältää sekä tappioiden kattamisen että pääomapohjan vahvistamisen määrät.
- Kriisintarkaisuneuvoston asettamassa MREL-vähimmäisvaatimuksessa olisi noudatettava MREL-vähimmäisvaatimuksen vähimmäistasoja sellaisten yhteisöjen osalta, joiden ensisijaisissa kriisintarkaisustrategioissa kaavaillaan ensisijaisesti siirtovälineiden käyttöä kriisintarkaisussa, vaikka asianomaisessa kriisintarkaisusuunnitelmassa tai konsernin kriisintarkaisusuunnitelmassa olisi määrätty eri toimista eikä kyseisten luottolaitosten MREL-vähimmäisvaatimukseen näin ollen sovellettaisi kyseisiä vähimmäistasoja. Ennen talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden suorittamista olisi lisäksi käytettävä mahdollisimman paljon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi. Kriisintarkaisun kohteena oleva laitos ei myöskään saa olla rikkonut MREL-vähimmäisvaatimustaan, mukaan lukien sitovat välitavoitteet, tietyn ajanjakson aikana ennen kriisintarkaisutoimea, sanotun kuitenkin rajoittamatta MREL-vähimmäisvaatimuksen lyhyen aikavälin teknisiä rikkomisia.

- (47) Jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien velkojensa alentamisen, alaskirjauksen tai muuntamisen kautta tai niiden tappioiden kautta, joita niille odotetaan aiheutuvan jäljelle jäävän yhteisön likvidaatiossa, maksama rahoitusosuus, joka lisätään talletussuojajärjestelmän maksamaan rahoitusosuuteen, on vähintään 8 prosenttia laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisintarkaisuneuvoston olisi voitava käyttää kriisintarkaisurahastoa lisärahoituksen tarjoamiseen, jos se on tarpeen tehokkaan kriisintarkaisun varmistamiseksi kriisintarkaisutavoitteiden mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus olisi rajoitettava määrään, joka on tarpeen, jotta kriisintarkaisurahastoa voidaan käyttää. Lisäksi sellaisen luottolaitoksen osalta, jonka varojen kokonaisarvo yksittäisenä yhteisönä on 30–80 miljardia euroa, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus olisi enintään 2,5 prosenttia luottolaitoksen velkojen kokonaismäärästä, mukaan lukien yksittäisen yhteisön omat varat.
- (48) Poikkeuksellisissa olosuhteissa voi käydä niin, että kriisintarkaisurahaston rahoitusosuus, joka on 5 prosenttia velkojen kokonaismäärästä omat varat mukaan luettuina, ei riitä kattamaan tietyn kriisintarkaisutoimen rahoitustarpeita. Tällaisissa tapauksissa ja jos kyseinen rahoitusosuus on saatu käyttöön talletussuojajärjestelmän tukitoimen avulla, talletussuojajärjestelmän olisi suoritettava tietyn edellytyksin lisärahoitusosuus, joka vastaa niiden tappioiden määrää, joita suojatuille talletuksille olisi aiheutunut, jos niitä ei olisi suojattu. Lisärahoitusosuudesta aiheutuvat kustannukset eivät saisi ylittää tappioita, jotka olisivat aiheutuneet talletussuojajärjestelmälle siinä hypoteettisessa skenaariossa, että likvidointi olisi suoritettu tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti ja että suojatut talletukset olisi maksettu takaisin. Lisäksi talletussuojajärjestelmän alkuperäisen ja lisärahoitusosuuden kokonaismäärä ei saisi ylittää asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten määrää. Talletussuojajärjestelmän lisärahoitusosuuden lisäksi kriisintarkaisuneuvoston olisi voitava hakea lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä, jos tällaisen rahoituksen edellytykset täyttyvät.

- (49) Kun otetaan huomioon kriisinratkaisurahaston yhteisvastuullinen luonne, on aiheellista vahvistaa erityinen menettely, jota noudatetaan, kun rahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö, jos se on mahdollista talletussuojajärjestelmän aiemman rahoitusosuuden puitteissa, saavuttaa tietyt kynnyksarvot. Tällainen menettely ei saisi johtaa siihen, että kriisinratkaisurahaston varoja ei voida käyttää myöhemmässä kriisinratkaisutoimessa. Jos kriisinratkaisurahaston nettomääräinen käyttö kolmen vuoden aikana saavuttaa kynnyksarvon, joka on 10 prosenttia sen tavoitetasosta, täysistunnossa on annettava ohjeita kriisinratkaisurahaston tulevasta käytöstä talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden avulla, kunnes lisärahoitustarpeet on täytetty. Jos kriisinratkaisurahaston nettomääräinen käyttö kolmen vuoden aikana saavuttaa 20 prosenttia tavoitetasosta, kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava asiasta neuvostolle ja komissiolle. Tässä vaiheessa komission olisi tarkasteltava uudelleen sääntöjä, jotka koskevat kriisinratkaisussa käytettävien talletussuojajärjestelmien rahoitusosuuksia, joiden myötä kriisinratkaisurahastoa voidaan käyttää myöhemmin, ja arvioitava, ovatko järjestelyt, joiden mukaisesti rahoitusosuuksia kerätään kriisinratkaisurahaston lisärahoitustarpeisiin, tällaisissa tapauksissa asianmukaisia. Lisäksi tavoitetason uudelleen saavuttamiselle asetettua määräaikaa olisi pidennettävä kymmeneen vuoteen.
- (50) Jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön yhteydessä joko erikseen tai yhdessä kriisinratkaisurahastosta suoritettavien rahoitusosuuksien kanssa, yhteisö, joka jää jäljelle varojen, oikeuksien ja velkojen siirron jälkeen, olisi likvidoitava asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetuksen (EU) N:o 806/2014 22 artiklan 5 kohdan nojalla. Lisäksi jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään omaisuudenhoitoyhtiön käytön tukemiseen, omaisuudenhoitoyhtiön toiminta olisi lopetettava direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 3, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

- (51) Läpinäkyvyys on keskeistä markkinoiden eheyden, markkinakurin ja sijoittajansuojan varmistamisessa. Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi edistää läpinäkyvyyden lisäämiseen tähtääviä pyrkimyksiä ja osallistua niihin, sen olisi voitava julkistaa tietoja, jotka perustuvat sen omiin analyysihin, arviointeihin ja päätelmiin, purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnit mukaan luettuina, edellyttäen että tämä ei vaaranna finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojelua ja kun kyseessä ovat erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat syyt.
- (52) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi asetukseen (EU) N:o 806/2014 tällä asetuksella tehtyjä muutoksia, jotka ovat samankaltaisia kuin direktiiviin 2014/59/EU Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2026/...¹⁹⁺ tehdyt muutokset, olisi sovellettava samasta päivästä, jona direktiivi (EU) 2026/...⁺⁺ saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eli ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä]. Sellaisten asetukseen (EU) N:o 806/2014 tällä asetuksella tehtyjen muutosten soveltamista ei kuitenkaan ole syytä viivyttää, jotka liittyvät yksinomaan yhteisen kriisinratkaisumekanismin toimintaan. Kyseisiä muutoksia olisi sen vuoksi sovellettava ... päivästä ...kuuta ... [yhden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2026/..., annettu ...päivänä ...kuuta ..., direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta ja direktiivin 2014/24/EU muuttamisesta kriisinratkaisun arvonmäärityspalvelujen osalta (EUVL L, ..., ELI: ...).

⁺ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 17/26 (2023/0112(COD)) olevan direktiivin numero ja täydennetään vastaava alaviite.

⁺⁺ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 17/26 (2023/0112(COD)) olevan direktiivin numero.

(53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli yhteisöjen elvytys- ja kriisinratkaisukehityksen toimivuuden ja tehokkuuden parantamista sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

(54) Asetus (EU) N:o 806/2014 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetukset (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

1) muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 21 alakohta seuraavasti:

”21) ’tytäryrityksellä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän asetuksen 8 artiklan, 10 artiklan 10 kohdan, 12–12 k artiklan, 21 artiklan ja 53 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset tai rahoituslaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän asetuksen 12 f artiklan 3 kohtaa;”;

b) korvataan 24 a alakohta seuraavasti:

”24 a) ’kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä’ osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;”;

c) korvataan 24 b alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai rahoituslaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;”;

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

”24 d) ’EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

24 e) ’G-SII-yhteisöllä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa määriteltyä G-SII-yhteisöä;”;

e) korvataan 49 alakohta seuraavasti:

”49) ’alentamiskelpoisilla veloilla’ niitä 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisön velkoja, mukaan lukien velat, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma, ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 kohdan nojalla;”;

f) lisätään alakohta seuraavasti:

”49 aa) ’veloilla, joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma’, velkoja, jotka perustuvat aikaisemmista tapahtumista johtuviin nykyisiin velvoitteisiin ja jotka johtavat tappioon ja joiden toteutumisajankohta tai toteutuva määrä on epävarma;”;

g) korvataan 49 b alakohta seuraavasti:

”49 b) ’etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla’ instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettujen edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa, ja soveltuvin osin tämän asetuksen 12 c artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen edellytykset;”;

h) lisätään alakohta seuraavasti:

”50 a) ’nimetyllä viranomaisella’ direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä nimettyä viranomaista;”;

2) lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman pian hakemuksestaan tiiviimmän yhteistyön aloittamisesta EKP:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan nojalla.

Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan nojalla tehdyn ilmoituksen jälkeen ja ennen tiiviin yhteistyön luomista toimitettava kaikki alueelleen sijoittautuneita yhteisöjä ja konserneja koskevat tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto voi tarvita valmistautuakseen sille tällä asetuksella ja sopimuksella annettuihin tehtäviin.”;

3) lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Kaikkia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2025/1* 7 artiklan 6 kohdan e alakohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 63 artiklan 3 kohdan j alakohdassa, 65 artiklan 2 kohdan k alakohdassa ja 70 artiklan 4 kohdassa olevia viittauksia direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti nimettyihin viranomaisiin on pidettävä viittauksina kriisinratkaisuneuvostoon tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä tämän asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin, jos kyseisten säännösten soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/1, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen luomisesta ja direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2017/1129 muuttamisesta (EUVL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

4) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tässä kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan sovellettava tämän asetuksen asiaa koskevia säännöksiä. Tällöin kaikki 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 6 ja 8 kohdan, 10 kohdan kolmannen alakohdan sekä 11 a, 12 ja 13 kohdan, 10 artiklan 1–10 kohdan, 10 a artiklan, 11–14 artiklan, 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 16 artiklan, 18 artiklan 1, 1 a, 2, 5 ja 6 kohdan, 20 artiklan, 21 artiklan 1–7 kohdan, 8 kohdan toisen alakohdan sekä 9 ja 10 kohdan, 22 artiklan 1, 3, 5 ja 6 kohdan, 23 ja 24 artiklan, 25 artiklan 3 kohdan, 27 artiklan 1–15 kohdan ja 16 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen, kolmannen alakohdan ja neljännen alakohdan ensimmäisen, kolmannen ja neljännen virkkeen, 30 artiklan 2 b ja 2 c kohdan, 30 a artiklan 1 ja 2 kohdan, 32 artiklan sekä 79 artiklan 1, 2, 7 ja 8 kohdan viittaukset kriisinratkaisuneuvostoon katsotaan myös viittauksiksi kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen konsernien ja yhteisöjen osalta. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tätä varten käytettävä niille sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettuja valtuuksia, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, osallistuvat jäsenvaltiot voivat päättää, että kriisiratkaisuneuvosto käyttää kaikkia sille tällä asetuksella annettuja asiaankuuluvia toimivaltuuksia ja hoitaa kaikkia sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä niiden alueelle sijoittautuneiden yhteisöjen ja konsernien osalta, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja lukuun ottamatta. Tällöin tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, 9 artiklaa, 12 artiklan 3 kohtaa ja 31 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta kriisiratkaisuneuvostolle ja komissiolle. Ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kun tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tullut voimaan, osallistuvat jäsenvaltiot voivat päättää, että vastuu niiden alueelle sijoittautuneisiin muihin kuin 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin liittyvien tehtävien hoitamisesta palautetaan kansallisille kriisiratkaisuviranomaisille, jolloin tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta kriisiratkaisuneuvostolle ja komissiolle. Ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.”;

5) muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kriisintarkaisuneuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisintarkaisuviranomaisia käyttämään direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia. Kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on pantava kriisintarkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti.”;

b) muutetaan 10 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisintarkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit sekä tarvittaessa likvidoitavat yhteisöt.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Määrittäessään toteutettavia toimenpiteitä sellaisten ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, osalta kriisinratkaisuneuvosto voi soveltaa oikeasuhteista lähestymistapaa, jos tällainen lähestymistapa ei vaikuta kielteisesti konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin, kun otetaan huomioon tytäryrityksen koko, sen riskiprofiili, sen merkitys kriittisten toimintojen tarjoamisessa ja ydinliiketoiminnassa, sen merkitys konsernin toiminnan jatkuvuudelle kriisinratkaisun jälkeen ja konsernin kriisinratkaisustrategia. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava asianmukaisesti huomioon tytäryrityksen merkitys jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, mukaan lukien sen mahdollinen merkitys järjestelmän kannalta ja sen mahdollinen vaikutus talletussuojajärjestelmän käytettävissä oleviin varoihin, jos se likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Jos yhteisön likvidoimiseksi on aloitettu menettely sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan nojalla tai jos sovelletaan tämän asetuksen 22 artiklan 5 kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto ei hyväksy kyseisen yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmaa tai ei enää sisällytä kyseistä yhteisöä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan.”;

6) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi.”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos kriisintarkkailuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä kuultuaan toteaa 3 tai 4 kohdan mukaisesti tehdyn yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisintarkkailuneuvosto valmistelee yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisölle tai emoyritykselle osoitetun selvityksen, jossa selvitetään kriisintarkkailuvälineiden tehokkaan soveltamisen ja kriisintarkkailuvälineiden käytön olennaiset esteet. Selvityksessä on tarkasteltava vaikutuksia yhteisön tai konsernin liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka kriisintarkkailuneuvoston mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi 10 kohdan mukaisesti.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”9 a. Jos kriisintarkkaisuineuvosto katsoo, että asianomaisen yhteisön tai emoyrityksen ehdottamalla toimenpiteillä tehokkaasti pienennetään purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistetaan ne, kriisintarkkaisuineuvosto tekee päätöksen EKP:tä tai asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakauseroittamisesta vastaavaa viranomaista kuultuaan. Päätöksessä todetaan, että kriisintarkkaisuineuvosto on arvioinut ehdotetut toimenpiteet asianmukaisiksi, jotta niillä voidaan pienentää tehokkaasti purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaisia esteitä tai poistaa ne, ja siinä ohjeistetaan kansallisia kriisintarkkaisuineuvomaisia vaatimaan, että yhteisö, emoyritys tai kyseisen konsernin tytäryritys toteuttaa ehdotetut toimenpiteet.”;

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Jos kriisintarkkaisuineuvosto katsoo, että yhteisön tai emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaisia esteitä, kriisintarkkaisuineuvosto tekee toimivaltaisia viranomaisia ja tarvittaessa nimettyä makrovakauseroittamisesta vastaavaa viranomaista kuultuaan päätöksen. Päätöksessä ilmoitetaan, että kriisintarkkaisuineuvosto on arvioinut, että ehdotetut toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaisia esteitä, ja ohjeistetaan kansallisia kriisintarkkaisuineuvomaisia vaatimaan yhteisöä, emoyritystä tai kyseisen konsernin tytäryritystä toteuttamaan 11 kohdassa mainittuja toimenpiteitä.

Kriisinratkaisuneuvosto osoittaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään, että asianomaisen yhteisön tai emoyrityksen ehdottamalla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon kyseisten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostaman uhkan ja toimenpiteiden vaikutukset asianomaisen yhteisön tai emoyrityksen liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä vaikutukset rahoitusvakauteen muissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.

Kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon myös tarpeen välttää sellaiset asianomaiseen yhteisöön tai konserniin kohdistuvat vaikutukset, jotka olisivat suurempia kuin on välttämätöntä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen poistamiseksi tai jotka olisivat suhteettomia.”;

7) muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisintarkaisuneuvostolla on valtuudet ohjeistaa kansallista kriisintarkaisuviranomaista kieltämään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä ’M-MDA’, minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai yhteisöön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, ei sovelleta yhteenlaskettua puskurivaatimusta samalla perusteella kuin sen on noudatettava tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kriisinratkaisuneuvosto soveltaa tämän artiklan 1–6 kohtaa direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistetulla menetelmällä saadun arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen perusteella. Tällöin sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan neljättä kohtaa.

Kriisinratkaisuneuvosto sisällyttää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioidun yhteenlasketun puskurivaatimuksen tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten määrittämistä koskevaan päätökseen. Yhteisön on asetettava arvioitu yhteenlaskettu puskurivaatimus julkisesti saataville yhdessä direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen kanssa.”;

8) lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 77 artiklan 2 kohdassa ja 78 a artiklassa tarkoitettujen lupien myöntämisestä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille. Kriisinratkaisuneuvosto osoittaa päätöksen asianomaiselle yhteisölle.”;

9) korvataan 12 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kriisintarkaisuneuvoston ja kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevat vaatimukset kriisintarkaisuneuvoston tätä vaatiessa ja sen määrittämällä tavalla tämän artiklan ja 12 b–12 i artiklan mukaisesti.”;

10) muutetaan 12 c artikla seuraavasti:

a) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt saavat sisällyttää talletukset omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos kriisintarkaisuneuvosto on antanut luvan tällaiseen sisällyttämiseen 1 b kohdan mukaisesti ja jos kyseiset talletukset täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) talletukset täyttävät kaikki 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset;
- b) talletukset eivät ole luonnollisten henkilöiden eivätkä mikroyritysten tai pienten ja keskisuurten yritysten hallussa;

- c) talletukset ovat määräaikaistalletuksia, joiden alkuperäinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, eivätkä ne anna omistajalle oikeutta varhaiseen takaisinmaksuun, vaikka varhaiseen takaisinmaksuun liittyisi seuraamusmaksu;
- d) asiaa koskevissa sopimusasiakirjoissa viitataan nimenomaisesti seuraaviin:
 - i) kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön aikomus sisällyttää talletukset omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään;
 - ii) talletusten jättäminen kaikkien talletussuojajärjestelmästä suoritettavien maksujen ulkopuolelle direktiivin 2014/49/EU 5 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan nojalla.

1 b. Kriisintarkaisuneuvosto voi antaa kriisintarkaisun kohteena olevalle yhteisölle luvan sisällyttää talletukset kokonaan tai osittain omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään, jos se katsoo, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisintarkaisuneuvosto odottaa, ettei kyseisiä talletuksia suljettaisi kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 27 artiklan 5 kohdan nojalla tai ettei niitä siirrettäisi kokonaan vastaanottajalle osittaisella siirrolla;

- b) kriisinratkaisuneuvosto on todennut, että sisällyttäminen ei luo tai ei todennäköisesti luo olennaista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien estettä, erityisesti siksi, että se vaikuttaisi mahdollisuuteen käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan.

Kriisinratkaisuneuvoston on peruutettava lupa, jos se toteaa, että jokin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä ei enää täyty. Tällöin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on lakattava sisällyttämästä talletuksia omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään.”;

- b) korvataan 4 ja 5 kohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;
- c) korvataan 7 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto voi tämän artiklan 4 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-yhteisöjä tai joihin sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä tämän asetuksen 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, johtuen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa sekä tämän asetuksen 12 d artiklan 4 kohdassa ja 12 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:”;

d) muutetaan 8 kohta seuraavasti:

- i) korvataan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitoksia” ilmaisulla ”G-SII-yhteisöjä”;
- ii) korvataan toisen alakohdan c alakohdassa ilmaisu ”G-SII-laitos” ilmaisulla ”G-SII-yhteisö”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Kriisintarkkaisuineuvosto voi sallia, että kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva yhteisö täyttää 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia käyttämällä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja omia varoja taikka velkoja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sellaisten yhteisöjen osalta, jotka ovat G-SII-yhteisöjä tai kriisintarkkaisuineuvoston kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kriisintarkkaisuineuvosto ei ole pienentänyt tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vaatimusta kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla;
- b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja velkoja, jotka eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua edellytystä, täyttävät kyseisen asetuksen 72 b artiklan 4 kohdan b–e alakohdassa säädettyjä edellytykset.”;

11) muutetaan 12 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 a kohdan toisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) velat, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa, ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 c artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut hyväksyttävyysskriteerit;”;

b) korvataan 3 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joiden ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu ensisijaisesti liiketoiminnan myynti ja omaisuudenhoitoyhtiön käyttö ja kyseisen yhteisön poistuminen markkinoilta, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen tason on oltava vähintään yhtä suuri kuin

a) 16 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja

b) 4,75 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joiden ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan kuuluu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.”;

- d) korvataan 6 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ilmaisu ”kriittisten taloudellisten toimintojensa” ilmaisulla ”kriittisten toimintojensa”;
- 12) korvataan 12 e artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:
- ”Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-yhteisö, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:”;
- 13) muutetaan 12 g artikla seuraavasti:
- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:
- i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun rahoituslaitokseen, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.”;
- ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:
- ”Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.”;

iii) korvataan viides alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten, mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 12 f artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 12 d artiklan 6 kohtaa yksittäisenä laitoksena.”;

b) korvataan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 72 b artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa, ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 c artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut hyväksyttävyysskriteerit;”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jos unioniin sijoittautuneet tytäryritykset tai unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ja sen tytäryrityksinä toimivat laitokset eivät globaalien kriisinratkaisustrategian mukaan ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jos direktiivin 2014/59/EU 89 artiklan nojalla perustetun eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion jäsenet hyväksyvät kyseisen strategian, unioniin sijoittautuneiden tytäryritysten on täytettävä itse tai unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen 12 a artiklan 1 kohdan vaatimus laskemalla liikkeeseen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja jollekin seuraavista:

- a) perimmäiselle kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselleen;
- b) tämän perimmäisen emoyrityksen samaan kolmanteen maahan sijoittautuneille tytäryrityksille;
- c) muille yhteisöille tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyin edellytyksin.”;

14) korvataan 12 i artikla seuraavasti:

”12 i artikla

Keskusyhteisöjä tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia koskeva vapautus

Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua kokonaan tai osittain 12 g artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen tai rahoituslaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos tai rahoituslaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia, ne ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten sitoumukset kokonaan;

- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 12 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten tai rahoituslaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.”;

15) muutetaan 12 k artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kriisintarkkaisuineuvosto voi määrittää yhteisöille asianmukaisia enintään kolmen vuoden siirtymäkausia tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa säädettyjen vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi, jos kyseisten vaatimusten noudattaminen ilman siirtymäkausia ei olisi oikeasuhteista.

Kriisintarkkaisuineuvosto voi määrittää tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa vahvistettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita yhteisöjen on noudatettava kriisintarkkaisuineuvoston vahvistamana ajankohtana. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisintarkkaisuineuvoston määrittämä siirtymäkausi yhteisöille, joiden ensisijainen kriisintarkkaisuineuvoston vahvistama tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta likvidaatiosta kriisintarkkaisuineuvoston vahvistamiseksi, saa olla enintään neljä vuotta.

Kriisintarkkaisuineuvosto voi määrittää pidemmän, enintään kuuden vuoden siirtymäkauden, jos se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella.

Kriisintarkkaisuineuvosto voi määrittää välitavoitetasot tapauksen mukaan 12 d artiklassa tarkoitettulle vaatimukselle tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuville vaatimuksille, joita yhteisöjen on noudatettava kriisintarkkaisuineuvoston vahvistamana ajankohtana. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.”;

b) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kriisintarkkaisuineuvosto sovelsi velkakirjojen arvon alaskirjausta; tai”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tapauksen mukaan 12 c artiklan 4 ja 7 kohdassa ja 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi tai jona kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva yhteisö joutui 12 d artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.”;

d) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisintarkkaisuineuvoston on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi yhteisöille, joihin on sovellettu 21 artiklassa tarkoitettuja kriisintarkkaisuineuvoston välineitä tai velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Kriisinvastaisuusneuvoston on tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan yhteisön tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava sama kuin tapauksen mukaan 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 12 d artiklan 4 tai 5 kohdan, 12 f tai 12 g artiklan nojalla määrätty määrä.”;

16) korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. EKP harkitsee ilman aiheutonta viivytystä ja tarvittaessa soveltaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jos 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteisö
 - a) täyttää direktiivin 2013/36/EU 102 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset ja jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) yhteisö ei ole toteuttanut EKP:n edellyttämiä korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet;
 - ii) EKP katsoo, että muut korjaavat toimet kuin varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet eivät riitä ratkaisemaan kyseisen yhteisön ongelmia;

- b) rikkoo 12 f tai 12 g artiklassa säädettyjä vaatimuksia; tai
- c) rikkoo tai todennäköisesti rikkoo EKP:n tekemää arviointia seuraavien 12 kuukauden aikana mitä tahansa direktiivin 2014/65/EU II osastossa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014* 3–7 artiklassa, 14–17 artiklassa tai 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

EKP voi todeta, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ilman, että se on aiemmin toteuttanut muita korjaavia toimia, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa kriisinratkaisuneuvoston tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellyn toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava EKP:lle rikkomisesta tai todennäköisestä rikkomisesta.

- 2. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin on 1 kohtaa sovellettaessa sisällyttävä seuraavat:
 - a) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on joko
 - i) toteutettava yksi tai useampi elvytysuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä; tai

- ii) päivitettävä elvytyssuunnitelma direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytyssuunnitelmassa esitetyistä olettamuksista, ja toteutettava yksi tai useampi päivitetyssä elvytyssuunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa;
- b) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on kutsuttava koolle yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous tai, jos ylin hallintoelin ei noudata tätä vaatimusta, EKP kutsuu yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokouksen suoraan koolle, ja molemmissa tapauksissa on laadittava esityslista ja vaadittava osakkeenomistajia käsittelemään tiettyjen päätösten tekemistä;
- c) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava, tapauksen mukaan elvytyssuunnitelman mukaisesti, suunnitelma, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin tai kaikkien yhteisön velkojien kanssa;
- d) vaatimus muuttaa yhteisön oikeudellista rakennetta;
- e) vaatimus yhteisön toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen erottamisesta tai vaihtamisesta 13 a artiklan mukaisesti kokonaisuudessaan tai yksittäisten henkilöiden osalta;

- f) yhden tai useamman väliaikaisen hallinnohoidajan nimittäminen yhteisöön 13 b artiklan mukaisesti;
 - g) vaatimus, jonka mukaan yhteisön ylimmän hallintoelimen on laadittava suunnitelma, jonka yhteisö voi panna täytäntöön, jos se päättää aloittaa toimintansa vapaaehtoisen alasajon.
3. EKP valitsee asianmukaiset 2 kohdassa tarkoitetut varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet sen perusteella, mikä on oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden, ottaen huomioon muun muassa rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen vakavuuden ja yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisen nopeuden.
4. EKP asettaa kullekin 2 kohdassa tarkoitetulle varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteelle täytäntöönpanon määräajan, joka on tiukasti rajattu aikaan, joka on tarpeen kyseisen toimenpiteen toteuttamiseksi kohtuullisin edellytyksin. EKP arvioi toimenpiteen tehokkuutta välittömästi määräajan päätyttyä ja toimittaa kyseisen arvioinnin kriisiratkaisuneuvostolle.

Jos arvioinnissa todetaan, että varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön tai että ne eivät ole tehokkaita, EKP voi arvioida, täyttyykö 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys.

5. Jos tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, EKP edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia direktiivin 2014/59/EU 30 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä.

Jos 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai niissä sijaitsevia merkittäviä sivuliikkeitä, EKP ilmoittaa hyvissä ajoin tapauksen mukaan joko osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kriisinratkaisuviranomaisille kaikista konsernin kannalta merkityksellisistä 13–13 c artiklassa tarkoitetuista päätöksistä tai toimenpiteistä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

17) lisätään 2 lukuun artikkelit seuraavasti:

”13 a artikla

Toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen vaihtaminen

Sovellettaessa 13 artiklan 2 kohdan e alakohtaa uusi toimiva johto tai ylin hallintoelin tai sen yksittäiset jäsenet on nimitettävä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tällaiset nimitykset edellyttävät EKP:n hyväksyntää.

13 b artikla

Väliaikainen hallinnonhoitaja

1. Sovellettaessa 13 artiklan 2 kohdan f alakohtaa EKP voi olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan joko:
 - a) korvaamaan väliaikaisesti yhteisön ylimmän hallintoelimen; tai
 - b) työskentelemään väliaikaisesti yhteisön ylimmän hallintoelimen kanssa.

Väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisen yhteydessä EKP:n on täsmennettävä, onko nimitys tehty ensimmäisen alakohdan a vai b alakohdan soveltamiseksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa EKP täsmentää väliaikaisen hallinnohoidajan nimityksen yhteydessä lisäksi väliaikaisen hallinnohoidajan aseman, tehtävät ja valtuudet sekä kaikki yhteisön ylimmälle hallintoelimelle asetetut mahdolliset vaatimukset, jotka velvoittavat sen neuvottelemaan väliaikaisen hallinnohoidajan kanssa tai hankkimaan tältä suostumuksen ennen yksittäisten päätösten tekemistä tai toimien toteuttamista.

EKP julkaisee kaikki väliaikaisten hallinnohoidajien nimitykset, paitsi jos väliaikaisella hallinnohoidajalla ei ole valtuuksia edustaa yhteisöä.

Väliaikaisella hallinnohoidajalla on oltava tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus, ja hänen on täytettävä direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 2 ja 2 a kohdassa säädetyt vaatimukset. EKP:n arvion siitä, onko väliaikaisella hallinnohoidajalla tällainen tietämys, taidot ja kokemus ja täyttääkö hän kyseiset vaatimukset, on oltava erottamaton osa kyseisen väliaikaisen hallinnohoidajan nimittämispäätöstä.

2. EKP määrittää väliaikaisen hallinnohoidajan nimityksen yhteydessä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki yhteisön yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, yhteisön ylimmän hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia yhteisön ylimmän hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnohoidajan valtuuksien yhteisöön nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset. EKP voi mukauttaa kyseisiä valtuuksia olosuhteiden muuttuessa.

3. EKP määrittelee väliaikaisen hallinnonhoitajan nimityksen yhteydessä tämän aseman ja tehtävät. Asemaan ja tehtäviin voivat kuulua:
- a) yhteisön rahoitusaseman selvittäminen;
 - b) yhteisön liiketoiminnan tai sen osan johtaminen yhteisön rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi;
 - c) toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi;
 - d) sen varmistaminen, että yhteisö noudattaa 13 c artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 5 kohdan mukaisia vaatimuksia.

EKP määrittelee nimityksen yhteydessä väliaikaisen hallinnonhoitajan asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset.

4. EKP:llä on yksinomainen toimivalta nimittää ja erottaa väliaikainen hallinnonhoitaja. EKP voi erottaa väliaikaisen hallinnonhoitajan milloin tahansa ja mistä syystä tahansa. EKP voi muuttaa väliaikaisen hallinnonhoitajan nimitysheitoja milloin tahansa, jollei tästä artiklasta muuta johdu.

5. EKP voi vaatia, että tietyille väliaikaisen hallinnohoidajan toimille tarvitaan EKP:n ennalta antama suostumus. EKP täsmentää tällaiset vaatimukset väliaikaisen hallinnohoidajan nimityksen yhteydessä tai väliaikaisen hallinnohoidajan nimitysheitojen muuttamisen yhteydessä.

Väliaikainen hallinnohoidaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua koolle yhteisön osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan EKP:n ennalta antaman suostumuksen saatuaan.

6. Väliaikaisen hallinnohoidajan on EKP:n pyynnöstä laadittava kertomuksia yhteisön rahoitusasemasta ja hänen nimityskautensa aikana toteutetuista toimista EKP:n määräämin väliajoin. Väliaikaisen hallinnohoidajan on joka tapauksessa laadittava tällainen kertomus nimityskautensa päättyessä.
7. Väliaikainen hallinnohoidaja nimitetään enintään yhdeksi vuodeksi. EKP voi poikkeuksellisesti jatkaa kyseistä kautta kerran olosuhteisiin nähden oikeasuhteiseksi ajaksi, jos väliaikaisen hallinnohoidajan nimittämisen edellytykset täyttyvät edelleen. EKP:n vastuulla on määrittää, täyttyvätkö kyseiset edellytykset, ja perustella väliaikaisen hallinnohoidajan toimeksiannon mahdollinen jatkaminen osakkeenomistajille.
8. Jollei tästä artiklasta muuta johdu, väliaikaisen hallinnohoidajan nimittäminen ei vaikuta unionin ja kansallisessa yhtiölainsäädännössä säädettyihin osakkeenomistajien oikeuksiin.

9. Edellä olevien 1–8 kohdan mukaisesti nimitettyä väliaikaista hallinnonhoitajaa ei saa pitää kyseisen yhteisön varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana kansallisen lainsäädännön nojalla.

13 c artikla

Kriisinratkaisun valmistelu

1. EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta kyseisten kohtien soveltamisedellytyksien täytyessä seuraavista:
- a) kaikki asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdassa, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin (EU) 2019/2034/EU 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet, joita ne toteuttavat tai vaativat yhteisöä tai konsernia toteuttamaan;
 - b) valvontatoimet osoittavat, että tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät yhteisön tai konsernin osalta riippumatta siitä, sovelletaanko mitään varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpidettä;
 - c) tämän asetuksen 13 artiklassa tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa tarkoitettujen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltaminen.

Kriisintarkkaisuineuvosto tiedottaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla saamista ilmoituksista.

EKP:n tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviissä yhteistyössä kriisintarkkaisuineuvoston kanssa tiiviisti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien tilannetta ja sitä, miten yhteisö tai konserni noudattaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan kyseisen yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemiseen, ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä.

2. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisintarkkaisuineuvostolle mahdollisimman pian, jos ne katsovat, että on olemassa olennainen riski, että yksi tai useampi 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tilanne soveltuu 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) ilmoituksen syyt;
 - b) yleiskatsaus tarkasteltavista toimenpiteistä, joilla estettäisiin asianomaisen yhteisön kaatuminen kohtuullisessa ajassa, niiden odotettavissa oleva vaikutus yhteisöön 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta ja kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanon odotettavissa oleva ajoittuminen.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, mikä on kohtuullinen aika 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen arvioimiseksi, ottaen huomioon yhteisön tilanteen heikkenemisen nopeus, tarve panna kriisinratkaisustrategia tuloksellisesti täytäntöön ja muut asiaankuuluvat seikat. Kriisinratkaisuneuvosto voi milloin tahansa arvioida aikataulua uudelleen ja mukauttaa sitä tapauksen olosuhteisiin. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa kyseisen arvioinnin tai uudelleenarvioinnin EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanotettuaan EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuneuvosto seuraavat tiiviissä yhteistyössä yhteisön tilannetta, asiaankuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa niiden odotetussa aikataulussa ja mahdollista muuta asiaankuuluvaa kehitystä. Tätä tarkoitusta varten EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuneuvosto tapaavat säännöllisesti kriisinratkaisuneuvoston tapauksen olosuhteet huomioon ottaen määrittämällä tiheydellä. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuneuvosto toimittavat toisilleen kaikki asiaankuuluvat tiedot viipymättä.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla saamistaan tiedoista.

3. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomaisen toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle kaikki kriisinratkaisuneuvoston pyytämät tiedot, jotka ovat tarpeen seuraavia toimia varten:
- a) kriisinratkaisusuunnitelman päivittäminen ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhteisön mahdollisen kriisinratkaisun valmistelu, kun kyseisten säännösten soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
 - b) 20 artiklan 1–15 kohdassa tarkoitetun arvostuksen toteuttaminen.

Jos tällaiset tiedot eivät ole jo EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen saatavilla, kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n ja tällaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja koordinoitava toimintaansa kyseisten tietojen hankkimiseksi. Tätä varten EKP:llä, kriisinratkaisuneuvostolla, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan ilmoitettuaan asiasta niille, ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet vaatia yhteisöä antamaan tällaiset tiedot, myös paikalla tehtävissä tarkastuksissa, ja toimittamaan kyseiset tiedot toisilleen.

4. Kriisintarkaisuneuvostolla on valtuudet markkinoida kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöä tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua yhteisöä mahdollisille ostajille, kun kyseisten säännösten soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, tehdä järjestelyjä tällaista markkinointia varten tai vaatia yhteisöä tekemään niin seuraavia tarkoituksia varten:
- a) kyseisen yhteisön kriisintarkaisun valmistelemiseksi, jollei direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdassa säädetyistä perusteista ja tämän asetuksen 88 artiklassa säädetyistä salassapitovaatimuksista muuta johdu;
 - b) kriisintarkaisuneuvoston tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen edellytyksien osalta tekemän arvioinnin toteuttamista varten.

Jos kriisintarkaisuneuvosto päättää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään markkinoida yhteisöä suoraan mahdollisille ostajille, sen on otettava asianmukaisesti huomioon tapauksen olosuhteet, erityisesti kaikki ennaltaehkäisevät toimenpiteet, joita talletussuojajärjestelmä tai laitosten suojajärjestelmä voi mahdollisesti toteuttaa, tai kaikki toimenpiteet, joita laitosten suojajärjestelmä voi mahdollisesti toteuttaa, sekä kyseisten valtuuksien käytön mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön kokonaispositioon.

5. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet vaatia, että asianomainen kansallinen kriisinratkaisuviranomainen
 - a) vaatii asianomaista yhteisöä ottamaan käyttöön tarvittavat järjestelyt, mukaan lukien digitaalinen alusta, tietojen jakamiseksi mahdollisten ostajien tai kriisinratkaisuneuvoston palveluksessa olevien neuvonantajien ja arvioijien kanssa;
 - b) laatii alustavan kriisinratkaisumääräyksen asianomaista yhteisöä varten.

Kun kriisinratkaisuneuvosto käyttää tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisia valtuuksiaan, sovelletaan 88 artiklaa.

6. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvostolle ennakkoon antama ilmoitus ei ole välttämätön edellytys sille, että kriisinratkaisuneuvosto voi valmistella yhteisön kriisinratkaisua tai käyttää 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
7. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle, EKP:lle, asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille 3, 4 ja 5 kohdan nojalla toteutetuista toimista viipymättä.

8. EKP, asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, kriisintarkkaisuineuvosto ja asianomaiset kansalliset kriisintarkkaisuviranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä
- a) harkitessaan, toteutetaanko 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan yhteisön tai konsernin tilanteen heikkenemiseen, ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä;
 - b) harkitessaan, toteutetaanko 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimia;
 - c) tämän alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon aikana.

EKP:n, asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, kriisintarkkaisuineuvoston ja asianomaisten kansallisten kriisintarkkaisuviranomaisten on varmistettava, että kyseiset toimenpiteet ja toimet ovat johdonmukaisia, koordinoituja ja tehokkaita.

9. Kriisintarkkaisuineuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisintarkkaisuviranomaisia käyttämään direktiivin 2014/59/EU 84 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia. Kansallisten kriisintarkkaisuviranomaisten on pantava kriisintarkkaisuineuvoston ohjeet täytäntöön tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti.”;

18) korvataan 14 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä, erityisesti silloin, kun se otetaan jäsenvaltion talousarviosta;”;

19) korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen ottaen huomioon tarpeen panna kriisinratkaisustrategia tehokkaasti täytäntöön, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Toteutettaessa kriisinratkaisutoimea 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetun emoyrityksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan seuraavissa tilanteissa:

- a) emoyritys täyttää yhden tai useamman 18 artiklan 4 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;
- b) emoyritys rikkoo olennaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai kansallisissa säännöksissä, joilla direktiivi 2013/36/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädetyjä sovellettavia vaatimuksia tai on olemassa objektiivisia seikkoja, jotka osoittavat, että yhteisö lähitulevaisuudessa rikkoo olennaisesti kyseisiä vaatimuksia.”;

20) muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 1 a, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kriisintarkkaisuineuvosto hyväksyy tämän artiklan 6 kohdan mukaisen kriisintarkkaisu määräyksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä varten sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä varten, kun kyseisten säännösten soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan, kun se on johdon istunnossaan määrittänyt saatuaan tämän kohdan toisen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan ja ottaen huomioon tarpeen panna kriisintarkkaisu strategia tehokkaasti täytäntöön, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
- b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvalla vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteillä, direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä, valvontatoimella, varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteillä tai tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella;

- c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.

EKP arvioi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 7 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta kriisinratkaisuneuvostoa kuultuaan. Kriisinratkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvioinnin ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan tehdä tällainen arviointi, ja ainoastaan, jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ei tee itse kyseistä arviointia kolmen kalenteripäivän kuluessa tämän tiedon vastaanottamisesta. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointinsa toteuttamista varten, ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa sille aikomuksestaan arvioida tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä tai sen jälkeen.

Jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi, että ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, se ilmoittaa kyseisen arvioinnin viipymättä komissiolle ja kriisinratkaisuneuvostolle.

Kriisintarkkaisuineuvosto arvioi johdon istunnossaan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä tiiviissä yhteistyössä EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa kriisintarkkaisuineuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisintarkkaisuineuvosto pyytää arviointinsa toteuttamista varten. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen voi myös ilmoittaa kriisintarkkaisuineuvostolle, että se katsoo ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän.

Arvioidessaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä EKP:n, asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kriisintarkkaisuineuvoston on hankittava talletussuojajärjestelmästä tai tapauksen mukaan siitä laitosten suojajärjestelmästä, johon yhteisö kuuluu, viimeisimmät saatavilla olevat tiedot, jotka olisivat merkityksellisiä tällaisen arvioinnin kannalta, mukaan lukien se, voiko talletussuojajärjestelmä tai laitosten suojajärjestelmä estää kaatumisen.

- 1 a. Kriisintarkkaisuineuvosto voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti kriisintarkkaisuineuvoston määräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia tai rahoituslaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisintarkkaisuineuvoston kohteena olevaan konserniin, jos keskusyhteisö ja kaikki siihen pysyvästi kuuluvat luottolaitokset tai rahoituslaitokset kokonaisuutena täyttävät tai jos kriisintarkkaisuineuvoston kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset.

2. Jos on saatu tämän artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus tämän asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin osalta, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa tämän artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun arvionsa viipymättä EKP:lle tai asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n luottolaitoksiin liittyvien valvontatehtävien suorittamista suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla.
 3. Toimenpiteen aiempi toteuttaminen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan, tämän asetuksen 13 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisinratkaisutoimen toteuttamiselle.”;
- b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:
- i) korvataan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:
 - ”d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, paitsi jos tällaista tukea myönnetään jossakin 18 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa muodossa.”;
 - ii) kumotaan toinen, kolmas ja neljäs alakohta;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa kriisinratkaisutoimi ei ole yleisen edun kannalta välttämätön, jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että mikään kriisinratkaisutavoitteista ei vaarantuisi, jos yhteisö likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että yksi tai useampi kriisinratkaisutavoitteista vaarantuisi siinä tapauksessa, että yhteisö likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, kriisinratkaisuneuvoston on todettava, että kriisinratkaisutoimi on yleisen edun kannalta välttämätön, jos kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa niihin ja jos yhteisön likvidoinnilla tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ei saavutettaisi tehokkaammin vaarassa olevia kriisinratkaisutavoitteita.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia toteuttaessaan kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee ja vertailee arviointia tehtäessä käytettävissään olevien tietojen perusteella kaikkea poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jota yhteisölle voidaan kohtuudella olettaa myönnettävän sekä kriisinratkaisun että sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen likvidaation yhteydessä.

Kriisintarkkaisuineuvosto ottaa toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia tehdessään huomioon kriisintarkkaisuun ja tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kustannukset ja pyrkii minimoimaan arvon alentumisen ja välttämään sen, paitsi jos se on tarpeen kriisintarkkaisuutavoitteiden saavuttamiseksi.”;

d) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Komissio joko tukee kriisintarkkaisuääräystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisintarkkaisuineuvosto on toimittanut sen sille, tai vastustaa kriisintarkkaisuääräystä sen harkinnanvaraisten näkökohtien osalta tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamisalaan, tai sellaisen valtiontuen tai kriisintarkkaisuurahaston tuen ehdotetun käytön osalta, jota ei pidetä sisämarkkinoille soveltuvana.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”11. Jos tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, kriisintarkkaisuineuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisintarkkaisuviranomaisia käyttämään valtuuksia, jotka niillä on sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla direktiivin 2014/59/EU 33 a artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Kansallisten kriisintarkkaisuviranomaisten on pantava kriisintarkkaisuineuvoston ohjeet täytäntöön tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti.

12. Kriisintarkkaisuineuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisintarkkaisuviranomaisia käyttämään direktiivin 2014/59/EU 84 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia. Kansallisten kriisintarkkaisuviranomaisten on pantava kriisintarkkaisuineuvoston ohjeet täytäntöön tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti.”;

21) lisätään artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettulle yhteisölle voidaan myöntää kriisinratkaisutoimien ulkopuolista poikkeuksellista julkista rahoitustukea poikkeuksellisissa olosuhteissa ja edellyttäen, että poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki täyttää unionin valtioneuvoston vahvistetut edellytykset ja vaatimukset, ainoastaan seuraavissa tapauksissa:
 - a) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki luonteeltaan poikkeuksellisen tai järjestelmään liittyvän vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi toteutetaan jossakin seuraavista muodoista:
 - i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;
 - ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;
 - iii) muiden omien varojen instrumenttien kuin ydinpääomainstrumenttien hankkiminen tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen tai arvoltaan alentuneita omaisuuseriä koskevien toimenpiteiden käyttö sellaisin hinnoin, sellaisella kestolla ja sellaisin muin ehdoin, jotka eivät anna kyseiselle yhteisölle perusteetonta etua, kun julkisen tuen myöntämishetkellä ei vallitse mikään 18 artiklan 4 kohdan a, b tai c alakohdassa tai 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista;

- b) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä;
- c) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna talletussuojajärjestelmän toimenpiteenä;
- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan valtiontukena, joka myönnetään direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklassa tarkoitettulle yhteisölle, lukuun ottamatta tukea, jota talletussuojajärjestelmästä myönnetään direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on rajoituttava yhteisöihin, jotka EKP:n tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on todennut vakavaraisiksi;
- b) niiden on oltava luonteeltaan ennakkollisia ja väliaikaisia ja perustuttava EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään ennalta määriteltyyn tukitoimenpiteistä irtautumista koskevaan strategiaan, johon sisältyy selkeästi määritelty päättymispäivä, myyntipäivä tai takaisinmaksuaikataulu kullekin kyseisistä toimenpiteistä;

- c) niiden on oltava oikeasuhteisia jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan, luonteeltaan poikkeuksellisen tai systeemisen häiriön seurausten korjaamiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi; ja
- d) niitä ei käytetä korvaamaan tappioita, joita yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu vähintään seuraavien 12 kuukauden aikana.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua ennalta määriteltyä strategiaa ei saa julkistaa ennen kuin yhteisö on irtautunut asianomaisista tukitoimenpiteistä tai ennen kuin tämän artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointi on saatettu päätökseen, jollei asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklassa tarkoitetuista julkistamisvelvoitteista, jotka eivät ole lykättävissä, muuta johdu.

- 3. Tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa, kun poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki toteutetaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden muodossa, yhteisön katsotaan olevan vakavarainen, jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on todennut, että mitään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä asiaankuuluvia sovellettavia vaatimuksia ei ole rikottu tai ei senhetkisten odotusten perusteella todennäköisesti rikota seuraavien 12 kuukauden aikana.

Arvioidessaan, onko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rikottu, EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on jätettävä huomiotta mahdolliset rikkomiset, jotka on tosiasiallisesti korjattu arviointiajankohtaan mennessä. Jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tai direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tuleva rikkominen on todennäköistä seuraavien 12 kuukauden aikana, se voi poikkeuksellisesti pitää yhteisöä vakavaraisena, jos se katsoo, että rikkominen on luonteeltaan lyhytaikaista ja että yhteisö on suunnitellut tehokkaita korjaavia toimenpiteitä rikkomisen korjaamiseksi ja EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on arvioinut ne uskottaviksi arviointiajankohtaan mennessä.

4. Edellä olevaa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmaistava määrällisesti tappiot, joita yhteisölle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu. Määrällisen ilmaisemisen perustana on oltava EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten suorittamat omaisuuserien laadun arvioinnit tai tarvittaessa EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat paikan päällä tehtävät tarkastukset. Jos tällaisia arviointeja ja tarkastuksia ei voida suorittaa kohtuullisessa ajassa, EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen määrityksen perustana voi olla yhteisön tase, edellyttäen, että tase on sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja -standardien mukainen, minkä riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut. Määrä on määritettävä mahdollisimman lähellä tukitoimenpiteiden toteuttamispäivää käyttäen tuoreimpia EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen saatavilla olevia tietoja.

5. Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut tukitoimenpiteet on rajoitettava toimenpiteisiin, jotka EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen on arvioinut tarpeellisiksi yhteisön vakavaraisuuden säilyttämiseksi, jotta voidaan puuttua pääomavajeisiin, jotka on todettu tapauksen mukaan EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla toteuttamissa stressitesteissä tai vastaavissa menettelyissä käytetyn epäsuotuisan skenaarion perusteella ja jotka ovat EKP:n tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen vahvistamia.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetään, ydinpääomainstrumenttien hankkiminen on poikkeuksellisesti sallittua, jos todettu vaje on luonteeltaan sellainen, että muiden omien varojen instrumenttien tai muiden pääomainstrumenttien hankkiminen ei antaisi asianomaiselle yhteisölle mahdollisuutta korjata asiaankuuluvan stressitestin tai vastaavan menettelyn epäsuotuisassa skenaariossa todettua pääomavajettaan. Hankittujen ydinpääomainstrumenttien määrä ei saa olla suurempi kuin 2 prosenttia asianomaisen yhteisön asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomais voi sallia 2 prosentin rajan ylittämisen, jos se on osoittanut, että tämä on tarpeen ja asianmukaista tukitoimenpiteiden täytäntöönpanon kannalta, kun otetaan huomioon tapauksen erityisolosuhteet. Rajan ylittämisen on oltava määrältään sellainen, ettei se aiheuta mitään riskejä tukitoimenpiteistä irtautumista koskevan ennalta määritellyn strategian oikea-aikaiselle ja uskottavalle toteuttamiselle. EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava komissiolle analyysi, johon sen lupa ylittää 2 prosentin raja mahdollista valtiontuen arviointia varten perustuu.

6. Jos jotakin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukitoimenpidettä ei lunasteta, makseta takaisin tai muutoin lopeteta tällaisen toimenpiteen myöntämisen yhteydessä laaditun tukitoimenpiteestä irtautumista koskevan strategian ehtojen mukaisesti, EKP pyytää tai asianomaisten kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä, että yhteisö toimittaa kertakorjaussuunnitelman. Korjaussuunnitelmassa on kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava tukitoimenpiteestä irtautumiseksi kahden vuoden kuluessa ja yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseksi. Korjaussuunnitelma ei saa rajoittaa asianomaisten viranomaisten valtuuksia arvioida tai määrittää milloin tahansa, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

Jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että korjaussuunnitelma on uskottava tai toteuttamiskelpoinen, tai jos yhteisö ei noudata korjaussuunnitelmaa, asianomaisten viranomaisten on arvioitava, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

7. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle tekemänsä arvioinnin tulokset siitä, täyttyvätkö tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettut edellytykset 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.”;

22) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos kriisinratkaisutoimeen sisältyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kriisinratkaisurahaston tuen myöntäminen, tämän asetuksen 18 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisumääräys tulee voimaan vasta sen jälkeen, kun komissio on tehnyt myönteisen tai ehdollisen päätöksen siitä, soveltuuko tällaisen tuen käyttö sisämarkkinoille, tai päätöksen olla vastustamatta tällaisen tuen käyttöä. Koska kriisinratkaisuneuvoston on pantava kriisinratkaisumääräys oikea-aikaisesti täytäntöön, komissio tekee päätöksen valtiontuen tai kriisinratkaisurahaston tuen käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille viimeistään, kun se hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen tai vastustaa sitä tämän asetuksen 18 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan nojalla tai ennen kuin tämän asetuksen 18 artiklan 7 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettu 24 tunnin ajanjakso päättyy, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

Kun unionin toimielimet suorittavat niille 18 artiklassa annettuja tehtäviä, niillä on oltava käytössään rakenteelliset järjestelyt, joilla varmistetaan toiminnallinen riippumattomuus ja vältetään eturistiriidat kyseisten tehtävien suorittamiseen liittyvien toimintojen ja muiden toimintojen välillä, ja niiden on julkistettava asianmukaisella tavalla kaikki tähän liittyvää sisäistä organisaatiotaan koskevat merkitykselliset tiedot.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun kriisintarkaisuneuvosto katsoo, että kriisintarkaisurahaston käyttö voi olla tarpeen, se ottaa epävirallisesti, viipymättä ja luottamuksellisesti yhteyttä komissioon keskustellakseen kriisintarkaisurahaston mahdollisesta käytöstä, käyttöön liittyvät oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat mukaan lukien. Kun kriisintarkaisuneuvosto on riittävän varma siitä, että suunniteltuun kriisintarkaisumääräykseen sisällytetään kriisintarkaisurahaston tuen käyttö, kriisintarkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle virallisesti kriisintarkaisurahaston ehdotetusta käytöstä. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka kriisintarkaisuneuvostolla on hallussaan tai jotka sillä on valtuudet hankkia tämän asetuksen mukaisesti ja jotka komissio tarvitsee tehdäkseen tämän kohdan mukaiset arvionsa.

Saatuana ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen komissio arvioi, vääristäisikö kriisintarkaisurahaston käyttö tai uhkaisiko se vääristää kilpailua suosimalla edunsaajaa tai mitä tahansa muuta yritystä, jolloin se ei sovellu sisämarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio soveltaa kriisintarkaisurahaston käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa vahvistettuja valtiontukisääntöjen soveltamista koskevia perusteita. Kriisintarkaisuneuvosto antaa komissiolle tiedot, jotka sillä on hallussaan tai jotka sillä on valtuudet hankkia tämän asetuksen mukaisesti ja joita komissio katsoo tarvitsevansa kyseisen arvion tekemiseksi.

Tehdessään arviota komissio noudattaa kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 109 artiklan nojalla hyväksytyjä asiaankuuluvia asetuksia sekä kaikkia niihin liittyviä asiaankuuluvia komission tiedonantoja ja ohjeita sekä kaikkia toimenpiteitä, jotka komissio on hyväksynyt valtiontukeen liittyvien, arvioinnin ajankohtana voimassa olevien perussopimusten määräysten soveltamiseksi. Mainittuja toimenpiteitä sovellettaessa viittaukset tuen ilmoittamisesta vastaavaan jäsenvaltioon katsotaan viittauksiksi kriisinratkaisuneuvostoon ja tehdään kaikki muut tarvittavat muutokset.

Komissio tekee päätöksen kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille ja osoittaa kyseisen päätöksen kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Päätökseen voidaan liittää edunsaajaa koskevia ehtoja, sitoumuksia tai velvoitteita, ja siinä on otettava huomioon, että kriisinratkaisuneuvoston on voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimet ajoissa.

Päätöksessä voidaan vahvistaa velvoitteita myös kriisinratkaisuneuvostolle, asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion tai asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tai edunsaajalle, jotta päätöksen noudattamista voidaan seurata. Tähän voi sisältyä vaatimuksia edustajan tai muun riippumattoman henkilön nimittämisestä avustamaan seurannassa. Edustaja tai muu riippumaton henkilö voi suorittaa komission päätöksessä mahdollisesti määritettäviä toimintoja.

Tämän kohdan nojalla annettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio voi antaa kriisintarkaisuneuvostolle osoitetun kielteisen päätöksen, jossa se päättää, että kriisintarkaisurahaston ehdotettu käyttö ei sovellu sisämarkkinoille eikä sitä voida toteuttaa kriisintarkaisuneuvoston ehdottamassa muodossa. Vastaanotettuaan tällaisen päätöksen kriisintarkaisuneuvosto harkitsee uudelleen kriisintarkaisumääräystä ja valmistele tarkistetun kriisintarkaisumääräyksen.”;

c) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, neuvosto voi jäsenvaltion tai kriisintarkaisuneuvoston pyynnöstä seitsemän päivän kuluessa tällaisen pyynnön esittämisestä yksimielisesti päättää, että kriisintarkaisurahaston käyttöä pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltu. Jos neuvosto ei kuitenkaan ole tehnyt päätöstä seitsemän päivän määräajan kuluessa, komissio tekee päätöksen asiassa.”;

23) muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”8 a. Arvioijan on täydennettävä 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja arviolla taseen ulkopuolisten varojen sekä niiden velkojen, jotka voisivat syntyä tulevaisuudessa jonkin epävarman tapahtuman lopputuloksena tai joiden toteutumisaikankohta tai toteutuva määrä on epävarma, arvosta, jos se on tarpeen 5 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisen tueksi.”;

b) korvataan 17 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia tai 79 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 79 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asiaankuuluvia talletussuojajärjestelmiä olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana;”;

24) muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

• korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto käyttää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen valtuuksia alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ja tämän artiklan 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan silloin, kun se on määrittänyt johdon istunnossaan saatuaan tämän kohdan toisen alakohdan nojalla ilmoituksen tai omasta aloitteestaan ja ottaen huomioon tarpeen panna tehokkaasti täytäntöön alaskirjaus- tai muuntamisvaltuudet tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:”;

1. korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) yhteisö tai konserni pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, paitsi jos kyseistä tukea myönnetään jossakin 18 a artiklassa tarkoitetussa muodossa.”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EKP arvioi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut edellytykset 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta ja asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta ja kriisinratkaisuneuvosto johdon istunnossa 18 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaista tehtävien jakoa noudattaen.”;

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kun otetaan huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet, ei voida kohtuudella olettaa, että kyseisen yhteisön taikka konsernin kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet, valvontatoimet tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan luettuina, kuin kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella.”;

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jos yksi tai useampi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy kyseisessä kohdassa tarkoitetun yhteisön osalta ja myös 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät kyseisen yhteisön tai samaan konserniin kuuluvan yhteisön osalta, sovelletaan 18 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädettyä menettelyä. Kriisintarkaisuneuvosto hyväksyy yhteisen kriisintarkaisumääräyksen, joka kattaa yhteisön, jonka osalta 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, sekä minkä tahansa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön.”;

25) korvataan 22 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisintarkaisuvälineitä käytetään itsenäisesti tai yhdessä muiden kriisintarkaisuvälineiden kanssa siirtämään vain osa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ja tarvittaessa muiden kriisintarkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä yhteisö on likvidoitava asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi yhdessä muiden kriisintarkaisuvälineiden kanssa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa kriisinratkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai niiden vaateiden muuntamiseen, kriisinratkaisuneuvosto voi päättää olla käyttämättä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 21 artiklan mukaisesti, jos kyseiset instrumentit jätetään jäljelle jäävään yhteisöön ja tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltamisella yhdessä jäljelle jäävän yhteisön likvidaation kanssa varmistettaisiin 20 artiklassa tarkoitettun arvostuksen perusteella, että ne kantaisivat tappiot ennen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen muita velkojia.”;

26) muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa 6 kohdassa tarkoitettua rahoitusta ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) osakkeenomistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat direktiivin 2014/59/EU 48 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen 21 artiklan 10 kohdan mukaisella alentamisella, alaskirjauksella tai muuntamisella suorittaneet rahoitusosuuden, ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmästä on tämän asetuksen 79 artiklan nojalla suoritettu rahoitusosuus, tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, tämän asetuksen 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;

- b) kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus on enintään 5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.”;

- b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Poikkeuksellisissa tilanteissa kriisinratkaisuneuvosto voi pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

- a) kriisinratkaisurahasto on suorittanut 6 kohdan nojalla rahoitusosuuden ja 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu 5 prosentin raja on saavutettu; ja
- b) kaikki alentamiskelpoiset velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, joilla on huonompi etuoikeusasema kuin direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla talletuksilla ja joita ei ole tämän artiklan 5 kohdan nojalla jätetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, on kokonaisuudessaan alaskirjattu tai muunnettu.”;

- c) korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella kokonaismäärän seuraavista:

- a) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoiset velat on alaskirjattava sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla; ja

- b) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoisia velkoja on muunnettava osakkeiksi tai muuntyyppisiksi pääomainstrumenteiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko:
 - i) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos; tai
 - ii) omaisuudenhoitoyhtiö.

13 a. Edellä 13 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on alaskirjattava tai muunnettava seuraavia tarkoituksia varten:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tapauksen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi ottaen huomioon 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisurahastosta;
- b) markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ottaen huomioon velat, jotka voisivat tulevaisuudessa aiheutua epävarmasta tapahtumasta, tai velat, joiden toteutumisaikajankohda tai toteutuva määrä on epävarma ja joita ei ole alaskirjattu tai muunnettu, ja mahdollisuuden antamiseksi kyseiselle laitokselle täyttää edelleen vähintään yhden vuoden ajan toimiluvan ehdot ja jatkaa toimintoja, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla.

Jos kriisintarkkaisuineuvosto aikoo käyttää 26 artiklassa tarkoitettua varojen erottelua, siinä määrässä, jonka verran alentamiskelpoisia velkoja on vähennettävä, on otettava huomioon soveltuvin osin erillisen varainhoitoyhtiön pääomatarpeiden huolellinen arvio.”;

27) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Yhteistyövelvoite ja tietojenvaihto”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Hoitaessaan kukin omia tehtäviään tämän asetuksen nojalla kriisintarkkaisuineuvosto, neuvosto, komissio, EKP sekä kansalliset kriisintarkkaisuviranomaiset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti 8–29 artiklan mukaisissa kriisintarkkaisu suunnittelussa, varhaisessa tilanteeseen puuttumisessa ja kriisintarkkaisuissa. Niiden on toimitettava toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien tämän artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdassa tarkoitettut tiedot.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Kriisintarkkaisuineuvosto, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekevät tiivistä yhteistyötä ja toimittavat toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen.

2 b. EKP ja muut Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet tekevät tiivistä yhteistyötä kriisintarkkaisuineuvoston kanssa ja toimittavat sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien tiedot, jotka ne ovat keränneet Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön mukaisesti. Kaikkeen tällaiseen tietojenvaihtoon sovelletaan 88 artiklan 6 kohtaa.

2 c. Nimettyjen viranomaisten ja talletussuojajärjestelmien on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisintarkkaisuineuvoston kanssa. Kyseisten nimettyjen viranomaisten, talletussuojajärjestelmien ja kriisintarkkaisuineuvoston on toimitettava toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen. Nimettyihin viranomaisiin ja talletussuojajärjestelmiin sovelletaan 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.”;

d) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

- ”6. Kriisintarkkaisuineuvosto pyrkii tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV) ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti kaikissa seuraavissa tilanteissa:
- a) 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja silloin, kun tällaisesta välineestä on myönnetty tai todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yhteisöille;
 - b) kun kriisintarkkaisuineuvosto on sopinut kriisintarkkaisuineuvostoa varten 74 artiklan nojalla rahoitusjärjestelyyn.
7. Kriisintarkkaisuineuvosto tekee tarvittaessa EKP:n ja muiden EKPJ:n jäsenten, kansallisten kriisintarkkaisuineuvostojen ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten sekä nimettyjen viranomaisten ja talletussuojajärjestelmien kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään tämän artiklan 2–2 c ja 4 kohdan ja 74 artiklan toisen kohdan mukaista yhteistyötä suorittaessaan unionin oikeuden mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.”;

28) lisätään artikla seuraavasti:

”30 a artikla

Keskitettyjen automatisoitujen mekanismien hallussa olevat tiedot

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849* 32 a artiklan nojalla käyttöön otettuja keskitettyjä automatisoituja mekanismeja ylläpitävien viranomaisten on toimitettava kriisintarkaisuneuvostolle sen pyynnöstä tiedot niiden asiakkaiden yhteenlasketusta lukumäärästä, joiden osalta tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on ainoa tai pääasiallinen pankkikumppani.
2. Kriisintarkaisuneuvosto pyytää 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ainoastaan tapauskohtaisesti ja silloin, kun se on tarpeen ja oikeasuhteista sen tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseksi.
3. Kriisintarkaisuneuvosto jakaa 1 kohdan nojalla saadut tiedot asianomaisten kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten kanssa niiden suorittaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

29) lisätään 31 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultava kriisinratkaisuneuvostoa ennen kuin ne toimivat direktiivin 2014/59/EU 86 artiklan mukaisesti tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on asetettava asianmukainen määräaika, jonka kuluessa kriisinratkaisuneuvoston on vastattava kuulemispyyntöön ja jonka on oltava vähintään kaksi työpäivää siitä, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on esittänyt pyynnön. Jos kriisinratkaisuneuvosto ei esitä näkemyksiään kyseisessä määräajassa tai pyydä sen pidentämistä, oletetaan, että kriisinratkaisuneuvostolla ei ole huomautuksia.”;

30) korvataan 32 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos konserniin kuuluu osallistuviin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin sijoittautuneita yhteisöjä, kriisinratkaisuneuvosto edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia direktiivin 2014/59/EU 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45 h, 55 ja 88–92 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa edellytettyä neuvoston tai komission antamaa hyväksyntää.”;

31) muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto voi, hyödyntäen kaikin tavoin kaikkea EKP:n käytettävissä olevaa tietoa, mukaan lukien EKPJ:n jäsenten Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön mukaisesti keräämät tiedot, tai kaikkea kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käytettävissä olevaa tietoa, pyytää kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kautta tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, seuraavia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan kriisinratkaisuneuvoston pyytämää menettelyä noudattaen ja sen pyytämässä muodossa kaikki tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen.”;

b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kriisinratkaisuneuvosto, EKP, EKPJ:n jäsenet, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat laatia tietojenvaihtomenettelyn hallinnointia koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja. Kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n ja EKPJ:n muiden jäsenten, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tietojenvaihtoa ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.

6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EKP, EKPJ:n jäsenet, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät kriisinratkaisuneuvoston kanssa yhteistyötä sen tarkistamiseksi, ovatko jotkin tai kaikki pyydetyt tiedot jo saatavilla pyynnön esittämishetkellä. Jos tietoja on saatavilla, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, EKP ja EKPJ:n muut jäsenet, Euroopan järjestelmäriskikomitea, EPV, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tai kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.”;

- 32) lisätään artikla seuraavasti:

”41 a artikla

Euroopan unionin tuomioistuimen suorittama uudelleentarkastelu

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla kriisinratkaisuneuvosto on määrännyt sakon tai uhkasakon. Se voi kumota määrätyn sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.”;

- 33) muutetaan 43 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”a a) 56 artiklan mukaisesti nimitetty varapuheenjohtaja;”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kullakin jäsenellä, myös puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla, on yksi ääni.”;

34) muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Läpinäkyvyys ja vastuuvollisuus”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Kriisratkaisuneuvosto julkistaa laatimansa toimintaperiaatteet, suuntaviivat, yleiset ohjeet ja yksiköiden valmisteluasiakirjat, jotka koskevat kriisratkaisua yleensä sekä yhteisessä kriisratkaisumekanismissa sovellettavia kriisratkaisukäytäntöjä ja -menetelmiä, kunhan julkistaminen ei edellytä luottamuksellisten tietojen julkistamista. Tätä julkistamisvaatimusta ei sovelleta asiakirjoihin, jotka sisältävät neuvoja tai ohjeita sisäisille kriisratkaisuryhmille, eikä muihin asiakirjoihin, jotka on laadittu yksinomaan yhteisen kriisratkaisumekanismiin sisäistä tietojenvaihtoa varten.”;

35) korvataan 50 artiklan 1 kohdan n alakohta seuraavasti:

”n) jollei henkilöstösäännöistä ja palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän ja sisäisen tarkastajan, jonka on oltava toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;”;

36) muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoon kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut neljä jäsentä. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto kokoontuu niin usein kuin on tarpeen.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 43 artiklan 1 kohdan a, a a ja b alakohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet varmistavat, että etenkin kriisinratkaisurahaston käyttöön liittyvät kriisinratkaisupäätökset ja -toimet ovat kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon eri kokoonpanoissa johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia.”;

37) muutetaan 54 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Suorittaessaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisia tehtäviään kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto:”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”f) järjestää 2 a kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti kuulemisia, jotka koskevat suuntaviivoja, yleisiä ohjeita ja muita yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa yleisesti sovellettavia välineitä, joissa esitetään, miten kriisinratkaisuneuvosto odottaa panevansa tämän asetuksen täytäntöön.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Sovellettaessa 2 kohdan f alakohtaa sovelletaan seuraavaa menettelyä:

- a) kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto esittää välineluonnoksen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnolle;
- b) kriisinratkaisuneuvoston täysistunto varmistaa, että 43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuneuvoston jäseniä kuullaan välineluonnoksesta;
- c) kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto tarkastelee b alakohdassa tarkoitetun kuulemisen yhteydessä esitettyjä huomautuksia;
- d) huomautusten uudelleentarkastelun jälkeen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto toimittaa kyseisiä huomautuksia koskevan arviointinsa kriisinratkaisuneuvoston täysistunnolle keskustelua varten;

- e) kriisintarkkaisuineuvoston johdon istunto päättää välineen lopullisesta versiosta d alakohdassa tarkoitettun keskustelun jälkeen ja otettuaan asianmukaisesti huomioon kaikki saadut huomautukset.

Kriisintarkkaisuineuvoston johdon istunto esittää kriisintarkkaisuineuvoston täysistunnolle asianmukaiset perustelut tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua välinettä koskeville valinnoille. Yhteenveto kyseisistä perusteluista julkaistaan 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kriisintarkkaisuineuvoston vuosikertomuksessa.”;

38) korvataan 55 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

- ”1. Käsiteltäessä yksittäistä yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut vain yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.
2. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.”;

39) muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) kriisinratkaisuneuvoston alustavan talousarvioesityksen ja talousarvioesityksen laatiminen 61 artiklan mukaisesti ja kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttaminen 63 artiklan mukaisesti.”;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta ei voida uusida.”

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenet jatkavat tehtävässään, kunnes heidän seuraajansa on nimitetty ja nämä henkilöt ovat aloittaneet tehtävässään tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen neuvoston päätöksen mukaisesti.”;

d) kumotaan 8 kohta;

40) korvataan 61 artikla seuraavasti:

”61 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Puheenjohtaja laatii kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä kriisinratkaisuneuvoston alustavan talousarvioesityksen, mukaan lukien ennakkoarvio kriisinratkaisuneuvoston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten, sekä seuraavan varainhoitovuoden henkilöstötaulukkoa koskevan esityksen ja toimittaa ne kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa kriisinratkaisuneuvoston alustavaa talousarvioesitystä sekä henkilöstötaulukkoa koskevaa esitystä.

2. Puheenjohtaja laatii kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksymän alustavan talousarvioesityksen pohjalta kriisinratkaisuneuvoston talousarvioesityksen ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa puheenjohtajan toimittamaa talousarvioesitystä ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen talousarvion ja henkilöstötaulukon viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä.”;

41) korvataan 62 artiklan 3 kohta seuraavasti:

- ”3. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto on vastuussa sisäisen valvonnan standardien hyväksymisestä sekä sisäisen tarkastajan tehtävien suorittamiseen soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.”;

42) korvataan 69 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä tämän artiklan 1 kohdassa täsmennetyn tavoitetason saavuttamiseen, 70 artiklan mukaisesti laskettujen ennakollisten vakauseräyksen keräämistä jatketaan, kunnes tavoitetaso on saavutettu. Kriisinhallintaneuvosto voi lykätä 70 artiklan mukaisesti kerättävien ennakollisten vakauseräyksen keräämistä enintään kolmella vuodella sen varmistamiseksi, että kerättävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa keräysprosessin kustannuksiin, edellyttäen, että tällainen lykkäys ei vaikuta olennaisesti kriisinhallintaneuvoston kykyyn käyttää kriisinhallintaneuvoston 3 jakson nojalla. Jos käytettävissä olevat varat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta, rahoitusosuudet on asetettava tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kohtuullisessa ajassa, joka saa olla enintään kuusi vuotta.

Jos kriisinhallintaneuvoston kolmen viime vuoden yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö, jonka talletussuojajärjestelmien rahoitusosuus on mahdollistanut 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kuitenkin saavuttaa 20 prosentin kynnyksen kriisinhallintaneuvoston tavoitetasosta ja käytettävissä olevat varat ovat vähentyneet alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, tällaisen käytön edellyttämät ennakolliset vakauseräykset on asetettava tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kymmenen vuoden kuluessa.

Ennakollisissa vakauseräyksissä on otettava asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaihe ja vakauseräyksen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus tämän kohdan mukaisia vuosittaisia vakauseräyksiä vahvistettaessa.”;

43) muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 69 artiklassa määritetyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja sen yksinomaiseen käyttöön osoitettuja 76 artiklan 1 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten. Peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan mukaisesti kerättävien vakauseräyksen kokonaismäärästä. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää kyseisen rajan puitteissa vuosittain peruuttamattomien maksusitoumusten osuuden tämän artiklan mukaisesti kerättävien vakauseräyksen kokonaismäärästä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Kriisinratkaisuneuvosto vaatii maksamaan tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, kun kriisinratkaisurahastoa on tarpeen käyttää 76 artiklan mukaisesti.

Kun yhteisö lakkaa kuulumasta 2 artiklan soveltamisalaan, kriisinratkaisuneuvoston on peruutettava tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt peruuttamattomat maksusitoumukset, ja niiden vakuudeksi asetetut vakuudet on palautettava.

Ottaen huomioon tarve säilyttää tai palauttaa kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen riittävä taso, kriisinratkaisuneuvostolla on toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa peruuttamattomien maksusitoumusten peruuttamisen jälkeen valtuudet määrittää määrä, joka toisessa alakohdassa tarkoitettun yhteisön on maksettava kriisinratkaisurahastoon kriisinratkaisuneuvoston päätöksessä vahvistetussa muodossa, siinä vahvistetuin ehdoin ja siinä vahvistetussa aikataulussa.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoitusosuus ei saa ylittää toisen alakohdan mukaisesti peruutettujen peruuttamattomien maksusitoumusten määrää.”;

44) korvataan 71 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakauserämaksujen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään kolme kertaa 12,5 prosenttia 69 artiklassa täsmennetyistä tavoitetasosta.”;

45) lisätään 74 artiklaan kohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle ja EKP:lle heti, kun se katsoo, että saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön kriisinratkaisurahastoa varten tämän artiklan mukaisesti sovitut rahoitusjärjestelyt, ja toimittaa komissiolle ja EKP:lle kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat kyseisiin rahoitusjärjestelyihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseen.”;

46) muutetaan 76 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille ja velkojille tai 79 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 79 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa talletussuojajärjestelmälle, jos niille todetaan 20 artiklan 5 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella aiheutuneen suuremmat tappiot kuin niille 20 artiklan 16 kohdan mukaisen arvostuksen mukaan olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Sovellettaessa 3 kohtaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon nykyisten ja entisten jäsenten kaikki muuttuvat palkkiot, lisäeläke-etuudet mukaan luettuina, laitoksen kaatumista edeltäviltä ajanjaksoilta, joita ei ole maksettu tai joihin ei ole syntynyt oikeuksia ennen päätöstä kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta, on peruutettava. Ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon nykyisten ja entisten jäsenten on palautettava tai maksettava takaisin ne muuttuvat palkkionsa, lisäeläke-etuudet mukaan lukien, joihin on syntynyt oikeus tai jotka on maksettu kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana, paitsi jos he osoittavat, että he eivät osallistuneet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumiseen johtaneeseen tai myötävaikuttaneeseen toimintaan eivätkä olleet vastuussa siitä.

Tätä kohtaa ei sovelleta muuttuviin palkkioihin, lisäeläke-etuudet mukaan luettuina, joita säännellään työehtosopimuksella.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

- ”5. Jos 22 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siten, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista siirretään ainoastaan osa, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava jäljelle jäävältä yhteisöltä saaminen kaikista kriisinratkaisurahastolle aiheutuneista kuluista ja tappioista, jotka johtuvat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla kriisinratkaisuun suoritetuista rahoitusosuuksista, sellaisten tappioiden yhteydessä, jotka olisivat muutoin langenneet velkojille.
6. Tämän artiklan 5 kohdassa ja tämän asetuksen 22 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla kriisinratkaisuneuvoston saamisilla on direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 9 kohdan nojalla oltava kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa sama ensisijaisuusjärjestys kuin kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen saamisilla kyseisen jäsenvaltion tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä.”;

47) korvataan 79 artikla seuraavasti:

”79 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa kriisinratkaisutoimen luottolaitoksen osalta ja jos tällaisella toimella varmistetaan, että talletukset ovat edelleen tallettajien käytettävissä, talletussuojajärjestelmä, johon kyseinen luottolaitos kuuluu, maksaa seuraavat määrät:
 - a) jos 27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa, määrä, jolla suojatut talletukset olisi kirjattu alas tai muunnettu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi 27 artiklan 13 kohdan nojalla, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan;
 - b) jos liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä sovelletaan erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa siten, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos poistuu markkinoilta:
 - i) määrä, joka tarvitaan kattamaan toisaalta suojattujen talletusten ja niiden velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin suojatuilla talletuksilla, arvon ja toisaalta vastaanottajalle siirrettävien, kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja

- ii) tarvittaessa määrä, joka on tarpeen vastaanottajan pääomaneutraaliuden varmistamiseksi siirron jälkeen.

2. Jos siirto vastaanottajalle tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sisältää talletuksia, jotka eivät ole suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja, ja kriisinratkaisuneuvosto on todennut, että 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tilanteita sovelletaan kyseisiin talletuksiin tai velkoihin, ja jos 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa vahvistettu kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöä koskeva kynnyksiarvo ei täyty osakkeenomistajien ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajien tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi suorittamalla rahoitusosuudella, talletussuojajärjestelmästä suoritettava määrä on:

- a) määrä, joka tarvitaan kattamaan toisaalta direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen talletusten ja niiden velkojen, joilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin suojatuilla talletuksilla, arvon ja toisaalta vastaanottajalle siirrettävien, kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen arvon välinen erotus; ja
- b) tarvittaessa määrä, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirto on vastaanottajan kannalta pääomaneutraali.

Sen jälkeen, kun talletussuojajärjestelmä on suorittanut rahoitusosuuden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen on pidättäydyttävä hankkimasta osuuksia muissa yrityksissä ja suorittamasta ydinpääomaan liittyvää voitonjakoa tai ensisijaisen lisäpääoman instrumentteihin liittyviä maksuja taikka harjoittamasta muuta toimintaa, joka voi johtaa varojen ulosvirtaukseen.

3. Jos talletussuojajärjestelmän varoja käytetään velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisessa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, talletussuojajärjestelmän on siirrettävä omistuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeista tai muista pääomainstrumenteista yksityiselle sektorille heti, kun kaupalliset ja taloudelliset olosuhteet sen sallivat.

Talletussuojajärjestelmän on markkinoitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja osakkeita tai muita omistusinstrumentteja avoimella ja läpinäkyvällä tavalla.

Tällainen myynti ei saa vääristää kyseisiä osakkeita tai instrumentteja eikä syrjiä mahdollisia ostajia, ja se on toteutettava kaupallisin ehdoin.

4. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus siirrosta, joka sisältää talletukset, jotka eivät ole tämän artiklan 2 kohdan mukaisia suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja, otetaan huomioon 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon laskennassa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena enintään 80 miljardia euroa;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ei ole kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevaa päätöstä edeltäneiden 24 kuukauden aikana määritetty likvidoitavaksi yhteisöksi konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa tai kriisinratkaisusuunnitelmassa;
 - c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omien varojen instrumentit ja hyväksyttävät velat sekä velat, joita ei enää kelpuuteta hyväksyttäväksi veloiksi, koska ne eivät täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä edellytystä, on käytetty täysimääräisesti tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen, lukuun ottamatta niitä hyväksyttäviä velkoja, joihin kriisinratkaisuneuvosto katsoo tämän asetuksen 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden soveltuvan;
 - d) 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen taso kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osalta on vähintään yhtä suuri kuin 12 d artiklan 5 a kohdassa tarkoitettu taso;

- e) kriisintarkkaisuun kohteena oleva laitos ei ole rikkonut 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimusta, mukaan lukien 12 k artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla määritetyt vastaavat välitavoitetasot, kahtena peräkkäisenä vuosineljänneksenä neljän vuoden jaksolla, joka päättyy kriisintarkkaisuun toteuttamista koskevaa päätöstä edeltävien kolmen täyden vuosineljänneksen ensimmäistä päivää edeltävänä päivänä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdalla sovellettaessa, jos EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kriisintarkkaisuunneuvosto on soveltanut vähintään yhtä 12 j artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä puuttuakseen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimuksen rikkomiseen, kriisintarkkaisuunneuvosto ei ota huomioon kyseisen vaatimuksen rikkomisia kriisintarkkaisuun toteuttamista koskevaa päätöstä edeltävien neljän kokonaisen vuosineljänneksen aikana.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdalla ei sovelleta 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuviin vaatimuksiin.

5. Jos talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus siirtoon, joka sisältää talletuksia, jotka eivät ole suojattuja talletuksia tai muita alentamiskelpoisia velkoja tämän artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla, yhdessä osakkeenomistajien ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajien tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi suorittaman rahoitusosuuden kanssa mahdollistaa kriisintarkkaisuunrahaston käytön, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus on rajoitettava määrään, joka on tarpeen 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn kynnyksarvon täyttämiseksi. Talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden suorittamisen jälkeen kriisintarkkaisuunrahastoa on käytettävä 27 ja 76 artiklassa säädettyjen kriisintarkkaisuunrahaston käyttöä koskevien periaatteiden mukaisesti.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen kokonaisarvo yksittäisenä laitoksena on 30–80 miljardia euroa, tämän kohdan mukainen talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus saa olla enintään 2,5 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina.

6. Jos sovelletaan tämän artiklan 4 kohtaa ja 27 artiklan 9 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, talletussuojajärjestelmän on suoritettava lisärahoitusosuus, joka vastaa niiden tappioiden määrää, jotka suojatuille talletuksille olisi aiheutunut, jos suojatuille talletuksille olisi aiheutunut tappioita suhteessa tappioihin, joita on aiheutunut velkojille, joilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun talletussuojajärjestelmän lisärahoitusosuuden kustannukset eivät saa ylittää sitä 20 artiklan 9 kohdan nojalla arvioitua tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

7. Missään tapauksessa talletussuojajärjestelmästä kriisinratkaisutoimeen tämän artiklan mukaisesti suoritettavan rahoitusosuuden kokonaismäärä ei saa ylittää direktiivin 2014/49/EU 11 e artiklan a alakohdassa tarkoitettua määrää.

Jos sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä, kyseisissä säännöksissä tarkoitettun talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä saa olla enintään 62,5 prosenttia direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta talletussuojajärjestelmän tavoitetasosta.

Nimetty viranomainen voi päättää, että tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua rajaa ei sovelleta, jos kriisinratkaisuneuvosto esittää kyseiselle nimetylle viranomaiselle perustelut sille, että talletussuojajärjestelmästä suoritettava rahoitusosuus, joka on suurempi kuin 62,5 prosenttia sen tavoitetasosta, on tarpeen, jotta vältetään rahoitusvakauteen kohdistuvat haittavaikutukset tai säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan.

Jos sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti velkakirjojen arvon alaskirjausta, talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrä ei saa ylittää sitä 20 artiklan 9 kohdan nojalla arvioitua tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Talletussuojajärjestelmän on pyynnöstä viipymättä ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut määrät.

8. Kriisintarkaisuneuvosto määrittää talletussuojajärjestelmän rahoitusosuuden määrän tämän artiklan mukaisesti ja ilmoittaa päätöksestään nimetyille viranomaiselle ja talletussuojajärjestelmälle. Talletussuojajärjestelmän on pantava kyseinen päätös täytäntöön viipymättä.
9. Jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, jota ei siirretä, edellyttäen, että tallettajien siirrettyjen talletusten määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetty talletussuojan kokonaismäärä.
10. Jos talletussuojajärjestelmästä annetaan rahoitusta kriisintarkaisutoimeen, sovelletaan 76 artiklan 3 a kohtaa.
11. Jos kriisintarkaisurahastoa on talletussuojajärjestelmästä 4 kohdan mukaisesti suoritettun rahoitusosuuden myötä voitu käyttää kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen, jonka varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena 30–80 miljardia euroa, kriisintarkaisuneuvosto antaa selvityksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kriisintarkaisuneuvoston hyväksymästä kriisintarkaisumääräyksestä ja selittää erityisesti, miksi talletussuojajärjestelmän rahoitusosuus ja kriisintarkaisurahaston käyttö olivat tarpeen. Selvitys on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa kriisintarkaisumääräyksen hyväksymisestä.”;

48) lisätään artikkelat seuraavasti:

”79 a artikla

Kriisinratkaisurahaston ja talletussuojajärjestelmien yhteenlaskettu käyttö

1. Kun kriisinratkaisurahaston kolmen viime vuoden aikana kertynyt yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö, jonka talletussuojajärjestelmien rahoitusosuus on mahdollistanut 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti, saavuttaa 10 prosentin kynnyksarvon kriisinratkaisurahaston tavoitetasosta, kriisinratkaisuneuvoston täysistunto antaa ohjeita talletussuojajärjestelmien rahoitusosuuden mahdollistamasta kriisinratkaisurahaston käytöstä. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa noudatetaan näitä ohjeita myöhemmissä kriisinratkaisupäätöksissä, kunnes kriisinratkaisurahastoa on täydennetty täysimääräisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto hyväksyy tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ohjeet 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Kun kriisinratkaisurahaston kolmen viime vuoden aikana kertynyt yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö, jonka talletussuojajärjestelmien rahoitusosuus on mahdollistanut 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti, saavuttaa 20 prosentin kynnyksarvon kriisinratkaisurahaston tavoitetasosta, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa asiasta neuvostolle ja komissiolle.

Saatuaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot komissio tarkastelee uudelleen

- a) niiden säännösten toimivuutta, jotka koskevat talletussuojajärjestelmien rahoitusosuuksia kriisinratkaisussa ja mahdollistavat kriisinratkaisurahaston käytön 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- b) niiden 69, 70 ja 71 artiklassa säädettyjen järjestelyjen asianmukaisuutta, jotka koskevat vakauseräyksen keräämistä sen jälkeen, kun talletussuojajärjestelmien rahoitusosuus on mahdollistanut kriisinratkaisurahaston käytön.

Komissio esittää tästä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

79 b artikla

Kertomus likviditeetin tarjoamisesta kriisinratkaisun yhteydessä

Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 Euroopan parlamentille ja neuvostolle likviditeetin tarjoamista kriisinratkaisun yhteydessä koskevan kertomuksen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa arvioidaan nykyisiä järjestelyjä likviditeetin tarjoamiseksi kriisinratkaisun yhteydessä, mukaan lukien sekä yksityiset että julkiset mekanismit, ja tarkastellaan tehokkaimpia tapoja puuttua väliaikaisiin likviditeettivajeisiin ottaen huomioon mahdollinen asiaan liittyvä kehitys kansainvälisellä tasolla. Kyseisessä kertomuksessa esitetään toimintavaihtoehtoja.”;

49) korvataan 85 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, mukaan lukien kriisinratkaisuviranomainen, voi valittaa 10 artiklan 10 kohdan, 11 artiklan, 12 artiklan 1 kohdan, 38–41 artiklan, 65 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan ja 90 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytystä kriisinratkaisuneuvoston päätöksestä, joka on osoitettu kyseiselle henkilölle tai joka koskee kyseistä henkilöä suoraan ja erikseen.”;

50) muutetaan 88 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämän artiklan säännökset eivät estä kriisinratkaisuneuvostoa, neuvostoa, komissiota, EKP:tä, kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia tai kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, nimettyjen viranomaisten, talletussuojajärjestelmien, sijoittajien korvausjärjestelmien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien viranomaisten, vakuutusalan kriisinratkaisuviranomaisten, vakuutusalan valvontaviranomaisten, osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten, EPV:n tai, jollei 33 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, jollei tiukoista luottamuksellisuutta koskevista edellytyksistä muuta johdu, mahdollisen ostajan kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan säännökset eivät estä kriisinratkaisuneuvostoa luovuttamasta analyysejaan tai arvioitaan, mukaan lukien analyysit ja arviot, jotka perustuvat 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen tai tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen muiden viranomaisten toimittamiin tietoihin, jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että luovuttaminen ei vaaranna yleisen edun suojelua finanssi-, raha- tai talouspolitiikan osalta ja että julkistaminen on sellaisen yleisen edun mukaista, joka syrjäyttää tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja muuta edut. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa tällaisen tietojen luovuttamisen katsotaan olevan osa kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamista.”;

51) lisätään artikla seuraavasti:

”93 a artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 12 c artiklan 1 a kohdassa säädetään, ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] tehdyt talletukset, jotka täyttävät 12 c artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 12 d artiklan 2 a kohdan toisessa alakohdassa tai 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset, voidaan sisällyttää omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ... päivään ...kuuta ... [36 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] saakka.

2. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2026/...⁺ 1 artiklan 15 alakohdan a alakohtaa ei sovelleta siirtymäkausiin, joiden aikana yhteisöjen on noudatettava tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 f tai 12 g artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai tämän asetuksen 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt ennen ... päivää ...kuuta ... [24 kuukautta plus yksi päivä tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2026/... asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden, kriisinratkaisuedellytysten ja kriisinratkaisutoimien rahoituksen osalta (EUVL L, ..., ELI: ...).”

⁺ EUVL: lisätään tekstiin tämän muutosasetuksen numero ja täydennetään vastaava alaviite.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Kuitenkin tämän asetuksen 1 artiklan 1 alakohtaan b alakohtaa, 2, 3 ja 4 alakohtaa, 5 alakohtaan a alakohtaa, 6 alakohtaan a ja b alakohtaa ja d alakohtaan ii alakohtaa, 7 alakohtaan a alakohtaa, 8 alakohtaa, 13 alakohtaan a alakohtaan i alakohtaa ja c alakohtaa, 15 alakohtaan b ja d alakohtaa, 20 alakohtaan d alakohtaa, 20 alakohtaan e alakohtaa asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 11 kohdan osalta, 22 alakohtaa, 24 alakohtaan a alakohtaan ii alakohtaa ja b ja d alakohtaa, 27 alakohtaa, 29–41 alakohtaa, 45 alakohtaa, 48 alakohtaa asetuksen (EU) N:o 806/2014 79 b artiklan osalta ja 49 ja 50 alakohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [yhden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja